

SL

SL

SL

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 16.3.2011
COM(2011) 121 konč.

2011/0058 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB)

{SEC(2011) 315 konč.}

{SEC(2011) 316 konč.}

KAZALO

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM	4
1. OZADJE PREDLOGA	4
2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA	6
3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA.....	9
4. PRORAČUNSKE POSLEDICE.....	10
DIREKTIVA SVETA o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB).....	11
POGLAVJE I – PODROČJE UPORABE	15
POGLAVJE II – TEMELJNI KONCEPTI	16
POGLAVJE III – IZBIRA SISTEMA IZ TE DIREKTIVE	20
POGLAVJE IV – IZRAČUN DAVČNE OSNOVE.....	21
POGLAVJE V – ČASOVNA IN KOLIČINSKA OPREDELITEV	23
POGLAVJE VI – AMORTIZACIJA OSNOVNIH SREDSTEV	29
POGLAVJE VII – IZGUBE	33
POGLAVJE VIII – DOLOČBE O VKLJUČITVI V SISTEM IZ TE DIREKTIVE IN IZKLUČITVI IZ NJEGA	33
POGLAVJE IX – KONSOLIDACIJA.....	35
POGLAVJE X – VKLJUČITEV V SKUPINO IN IZSTOP IZ NJE.....	37
POGLAVJE XI – REORGANIZACIJE PODJETIJ	40
POGLAVJE XII – POSLOVANJE MED SKUPINO IN DRUGIMI SUBJEKTI	41
POGLAVJE XIII – TRANSAKCIJE MED POVEZANIMI PODJETJI.....	43
POGLAVJE XIV – PREDPISI O PREPREČEVANJU ZLORAB	44
POGLAVJE XV – PREGLEDNI SUBJEKTI	46
POGLAVJE XVI – PORAZDELITEV KONSOLIDIRANE DAVČNE OSNOVE.....	47

POGLAVJE XVII – UPRAVNE ZADEVE IN POSTOPKI	53
POGLAVJE XVIII – KONČNE DOLOČBE	61
PRILOGE	64
PRILOGA I	64
PRILOGA II	67
PRILOGA III	69
OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA	72

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Cilj skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb (*Common Consolidated Corporate Tax Base – CCCTB*) je odprava nekaterih pomembnih fiskalnih ovir, ki omejujejo rast na enotnem trgu. Ker ni skupnih predpisov o davku od dohodkov pravnih oseb, so posledice vzporednega delovanja nacionalnih davčnih sistemov pogosto prekomerna obdavčitev in dvojna obdavčitev ter velika upravna obremenitev podjetij in visoki stroški davčnega usklajevanja. Takšno stanje odvrta od vlaganja v EU in je tako v nasprotju s prednostnimi nalogami iz dokumenta Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast¹. CCCTB je pomembna pobuda, ki prispeva k odpravi ovir pri dokončni vzpostavitvi enotnega trga², pri čemer je v Letnem pregledu rasti³ opredeljena kot pobuda za spodbujanje rasti, ki jo je treba uresničevati od vsega začetka, da bi pospešili rast in ustvarjanje novih delovnih mest.

S predlaganim skupnim pristopom bi zagotovili usklajenost nacionalnih davčnih sistemov, vendar ne bi uskladili davčnih stopenj. Pošteno konkurenco glede davčnih stopenj je treba spodbujati. Različne davčne stopnje omogočajo, da se na notranjem trgu ohranja določena stopnja davčne konkurence, pri čemer poštena davčna konkurenca, ki temelji na davčnih stopnjah, zagotavlja večjo preglednost in državam članicam omogoča, da pri določanju davčnih stopenj upoštevajo lastne tržno konkurenčnost in proračunske potrebe.

CCCTB je povezana s ponovno preučitvijo davčnih sistemov in prehodom k obdavčevanju, ki bo bolj naklonjeno rasti in okolju prijazno, kot je priporočeno v strategiji Evropa 2020. Eden glavnih ciljev predloga pri načrtovanju skupne osnove je podpora raziskavam in razvoju. Vsi stroški, povezani z raziskavami in razvojem, se pri CCCTB odbijejo. Takšen pristop bo družbe, ki se bodo odločile za sistem, spodbudil k nadaljnjim naložbam v raziskave in razvoj. S konsolidacijo v skladu s CCCTB se zmanjša skupna osnova v primeru čezmejne izravnave ekonomskih izgub. Vendar bo skupna osnova na splošno privedla do povprečne osnove EU, ki je širša od sedanje, zlasti zaradi možnosti, ohranjene za amortizacijo sredstev.

Ena od sedanjih ključnih ovir na enotnem trgu so visoki stroški usklajevanja formalnosti za določanje transfernih cen v skladu z neodvisnim tržnim pristopom. Poleg tega način, na katerega se tesno povezane skupine organizirajo, jasno kaže, da oblikovanje cen po posameznih transakcijah na podlagi neodvisnega tržnega načela morda ni več najustreznejši način za razporeditev dobička. Čezmejna izravnava izgub je v EU mogoča le v omejenem številu primerov, kar povzroča prekomerno obdavčevanje družb, ki sodelujejo v čezmejnih dejavnostih. Poleg tega mreža konvencij o dvojnem obdavčevanju ne zagotavlja ustrezne rešitve za odpravo dvojnega obdavčevanja na enotnem trgu, saj je zasnovana za dvostransko delovanje na mednarodni ravni in ne za delovanje v tesno povezanem okolju.

¹ Sporočilo Komisije „EVROPA 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“, COM(2010) 2020 z dne 3. marca 2010.

² Sporočilo Komisije „K aktu za enotni trg – Za visokokonkurenčno socialno tržno gospodarstvo – 50 predlogov za izboljšanje skupnega dela, poslovanja in izmenjav“, COM(2010) 608 z dne 27. oktobra 2010.

³ Sporočilo Komisije „Letni pregled rasti: spodbujanje ukrepov EU za celovit odziv na krizo“, COM(2011) 11 z dne 12. januarja 2010.

CCCTB je sistem skupnih predpisov za izračun davčne osnove družb, ki so davčne rezidentke v EU, in podružnic družb iz tretjih držav, ki so v EU. Skupni davčni okvir določa zlasti pravila za izračun posameznih davčnih rezultatov vsake družbe (ali podružnice), konsolidacijo navedenih rezultatov, če so v skupini drugi člani, in porazdelitev konsolidirane davčne osnove vsaki upravičeni državi članici.

CCCTB bodo lahko uporabljale družbe vseh velikosti; za multinacionalne družbe bodo odpravljene nekatere davčne ovire na enotnem trgu, za mala in srednje velika podjetja pa se bodo znižali stroški usklajevanja, če se bodo odločila za širitev poslovanja v drugo državo članico. Sistem ni obvezen. Ker vse družbe ne poslujejo čezmejno, družbam, ki ne načrtujejo širitve prek nacionalnega ozemlja, zaradi CCCTB ne bo treba nositi stroškov prehoda na nov davčni sistem.

Usklajevanje bo vključevalo le izračun davčne osnove in ne bo vplivalo na finančna poročila. Zato bodo države članice ohranile nacionalne predpise o finančnem računovodstvu, pri čemer bodo s sistemom CCCTB uvedena avtonomna pravila za izračun davčne osnove družb. Ta pravila ne bodo vplivala na pripravo letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov.

Usklajevanje stopenj ni načrtovano. Vsaka država članica bo za svoj delež davčne osnove davčnih zavezancev uporabljala svojo stopnjo.

V okviru CCCTB bi skupine družb po vsej Uniji uporabljale enoten sklop davčnih predpisov in sodelovale le z eno davčno upravo („vse na enem mestu“). Za družbo, ki bi izbrala CCCTB, bi prenehale veljati nacionalne ureditve obdavčevanja pravnih oseb v vseh zadevah, ki se urejajo s skupnimi predpisi. Za družbo, ki ne bi izpolnjevala pogojev ali ne bi izbrala zadevnega sistema iz direktive o CCCTB, bi še naprej veljali nacionalni predpisi o davku od dohodkov pravnih oseb, ki lahko vključujejo posebne sisteme davčnih spodbud v korist raziskavam in razvoju.

Podjetja, ki poslujejo prek svojih nacionalnih meja, bodo imela korist zaradi uvedbe čezmejnega povračila izgub in zmanjšanja stroškov usklajevanja, povezanih z davkom od dohodkov pravnih oseb. Možnost neposredne konsolidacije dobičkov in izgub za izračun obdavčljivih osnov za celotno EU je korak k zmanjšanju prekomernega obdavčevanja v čezmejnih primerih in s tem k izboljšanju pogojev davčne nevtralnosti med domačimi in čezmejnimi dejavnostmi, da bi se bolje izkoristile možnosti notranjega trga. Izračuni za vzorec multinacionalnih družb EU kažejo, da bi lahko imelo v povprečju približno 50 % nefinančnih in 17 % finančnih multinacionalnih skupin koristi zaradi takojšnjega čezmejnega povračila izgub.

Pomembna korist zaradi uvedbe CCCTB bo zmanjšanje stroškov usklajevanja za družbe. Na podlagi dokazov iz raziskave je ugotovljeno, da se stroški usklajevanja za ponavljajoče se obveznosti v zvezi z davki v okviru CCCTB zmanjšajo za približno 7 %. Zmanjšanje dejanskih in ugotovljenih stroškov usklajevanja naj bi znatno vplivalo na zmožnost in pripravljenost podjetij za srednje- in dolgoročno širitev na tuje trge. Pričakuje se, da se bo s CCCTB znatno prihranilo pri času in stroških usklajevanja v primerih, ko matična družba ustanovi novo odvisno družbo v drugi državi članici. Davčni strokovnjaki, ki so sodelovali pri študiji, so ocenili, da veliko podjetje za odprtje nove odvisne družbe v drugi državi članici povprečno porabi več kot 140 000 EUR (0,23 % prometa) za stroške v zvezi z davki. CCCTB bi te stroške zmanjšala za 87 000 EUR ali 62 %. Prihranki so še večji pri srednje velikem podjetju, saj se pričakuje, da bi se stroški znižali s 128 000 EUR (0,55 % prometa) na 42 000 EUR, tj. zmanjšanje za 67 %.

Predlog bo zagotovil prednosti za družbe vseh velikosti, čeprav je zlasti pomemben za prizadevanje, da bi podprli in spodbudili mala in srednje velika podjetja k izkoriščanju prednosti enotnega trga, kot je navedeno v pregledu Akta za mala podjetja za Evropo⁴. CCCTB prispeva zlasti k zmanjšanju davčnih ovir in upravnih obremenitev, tako da postane širitev dejavnosti malih in srednje velikih podjetij v EU preprostejša in cenejša. S CCCTB bodo morala mala in srednje velika podjetja, ki poslujejo čezmejno in se odločijo za sistem, osnovo za davek od dohodkov pravnih oseb izračunati le v skladu z enim sklopom davčnih predpisov. CCCTB dopolnjuje evropsko zasebno družbo (SPE), o kateri še poteka razprava v Svetu. Skupni okvir za izračun davčne osnove za družbe v EU bi bil koristen zlasti za evropske zasebne družbe, ki poslujejo v več državah članicah.

Ta predlog ni namenjen vplivanju na davčne prihodke, učinek na razporeditev davčnih osnov med države članice EU pa je bil analiziran. Dejansko bo učinek na prihodke držav članic na koncu odvisen od nacionalnih odločitev politike v zvezi z možnimi prilagoditvami več različnih davčnih instrumentov ali uporabljenimi davčnimi stopnjami. Glede na to je težko napovedati natančen učinek na posamezno državo članico. V tem okviru je kot izjema od splošnega načela za primer, ko rezultat porazdelitve ne predstavlja pravično obsega poslovne dejavnosti, z zaščitno klavzulo določena nadomestna metoda. Poleg tega Direktiva vključuje klavzulo za pregled učinkov po petih letih od začetka veljavnosti Direktive.

Uvedba izbirnega sistema bo za države članice pomenila, da bodo morale davčne uprave upravljati dva različna davčna sistema (CCCTB in nacionalni sistem davka od dohodkov pravnih oseb). Kot protiutež pa se bodo zaradi CCCTB zmanjšale možnosti davčnega načrtovanja družb s transfernimi cenami ali neskladji med davčnimi sistemi držav članic. Poleg tega bo manj sporov, ki bodo vključevali Sodišče Evropske unije ali postopek medsebojnega dogovora iz konvencij o dvojnem obdavčevanju.

Kot pomoč davčnim upravam držav članic pri pripravi izvajanja CCCTB je načrtovan program EU FISCALIS, ki bo državam članicam pomagal pri izvajanju in upravljanju CCCTB.

Ta predlog vključuje celovit sklop predpisov o obdavčitvi družb. Natančno je določeno, kdo lahko izbere sistem, kako se izračuna davčna osnova, kakšen je obseg konsolidacije in kako deluje. Poleg tega so opredeljeni predpisi o preprečevanju zlorab, način delitve konsolidirane osnove in kako morajo države članice upravljati CCCTB v skladu s pristopom „vse na enem mestu“.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

(a) Posvetovanja

Komisija je po objavi študije o obdavčevanju družb iz leta 2001 vodila široko javno razpravo in organizirala več posvetovanj.

Najpomembnejši korak v tem procesu je bila ustanovitev delovne skupine za skupno konsolidirano osnovo za davek od dohodkov pravnih oseb (DS za CCCTB), ki jo sestavljajo

⁴ Sporočilo Komisije „Pregled ‚Akta za mala podjetja‘ za Evropo“, COM(2011) 78 konč. z dne 23. februarja 2011.

strokovnjaki z davčnih uprav iz vseh držav članic. DS za CCCTB je bila ustanovljena novembra 2004 in se je do aprila 2008 trinajstkrat sestala na plenarnih zasedanjih. Poleg tega je bilo ustanovljenih šest podskupin, ki naj bi temeljiteje raziskale posebna področja in o tem poročale DS za CCCTB. Vloga nacionalnih strokovnjakov je bila omejena na zagotavljanje tehnične pomoči in svetovanje službam Komisije. DS za CCCTB se je trikrat sestala tudi v širši sestavi (decembra 2005, 2006 in 2007), da je omogočila predstavitev stališč vseh ključnih strokovnjakov in zainteresiranih strani iz podjetij, različnih strok in akademskih krogov.

Poleg tega se je Komisija na dvostranski ravni neuradno posvetovala z več podjetji in poklicnimi združenji. Nekatere od teh interesnih skupin so svoja stališča predložile uradno. Upoštevali so se tudi rezultati akademskih raziskav. Tako so bila Komisiji predstavljena tudi razumevanja vodilnih akademikov o različnih značilnostih sistema.

Komisija je organizirala tudi dva dogodka, in sicer v Bruslju (aprila 2002) in Rimu (decembra 2003 v sodelovanju z italijanskim predsedstvom). Pod sopokroviteljstvom Komisije in ene izmed akademskih ustanov je februarja 2008 na Dunaju potekala še ena konferenca, na kateri so bili podrobno obravnavani številni vidiki, pomembni za CCCTB. Nazadnje se je Komisija o nekaterih temah, ki so jih službe Komisije po zadnjem zasedanju DS za CCCTB aprila 2008 ponovno preučile in dodatno razvile, 20. oktobra 2010 posvetovala še s strokovnjaki iz držav članic, podjetij, možganskih trustov in akademskih ustanov.

(b) Ocena učinka

Pripravljena je bila zelo podrobna ocena učinka. Vključuje rezultate naslednjih študij: (i) European Tax Analyzer (ETA); (ii) študije Price Waterhouse Cooper (PwC); (iii) zbirke podatkov Amadeus in Orbis; (iv) študije Deloitte in (v) študije CORTAX.

Poročilo je oblikovano na podlagi smernic generalnega sekretariata za oceno učinka in tako vključuje: (i) pregled postopka posvetovanja, (ii) opis obstoječih težav, (iii) navedbo ciljev politike in (iv) primerjavo nadomestnih možnosti politike, s katerimi bi se lahko dosegli navedeni cilji. Poudarek je zlasti na analizi CCTB (skupna davčna osnova brez konsolidacije) in CCCTB (skupna konsolidirana davčna osnova), kot obvezne in neobvezne možnosti, ter primerjavi njunih zadevnih ekonomskih, socialnih in okoljskih vplivov.

Primerjava možnosti politike

Ocena učinka obravnava različne možnosti za izboljšanje konkurenčnega položaja evropskih družb, v okviru katerih bi se jim omogočil izračun dobičkov, ki jih imajo v celotni EU, na podlagi enega sklopa predpisov in s tem izbira pravnega okolja, ki najbolj ustreza njihovim poslovnim potrebam, ob hkratni odpravi davčnih stroškov, povezanih z obstojem 27 ločenih nacionalnih davčnih sistemov. V poročilu so obravnavani štirje glavni scenariji politike, ki se primerjajo s scenarijem „neukrepanja“ ali „obstoječega stanja“ (možnost 1):

- (i) neobvezna skupna osnova za davek od dohodkov pravnih oseb (neobvezna CCTB): družbe rezidentke v EU (in stalne poslovne enote v EU) bi lahko svojo davčno osnovo izračunale na podlagi sklopa skupnih predpisov, ki bi veljali v celotni Uniji, namesto na podlagi katerega koli od 27 nacionalnih sistemov obdavčevanja pravnih oseb. Za transakcije znotraj skupin bi se še naprej uporabljalo „Ločeno računovodenje“ (tj. oblikovanje cen po posameznih transakcijah na podlagi neodvisnega tržnega načela), ker sistem ne bi zajemal konsolidacije davčnih rezultatov (možnost 2):

- (ii) obvezna skupna osnova za davek od dohodkov pravnih oseb (obvezna CCTB): vse družbe rezidentke v EU (in stalne poslovne enote v EU), ki bi izpolnjevale pogoje, bi svojo davčno osnovo morale izračunati na podlagi enotnega sklopa skupnih predpisov, ki bi veljali v celotni Uniji. Novi predpisi bi nadomestili trenutnih 27 nacionalnih sistemov obdavčevanja pravnih oseb. Brez konsolidacije bi se z „ločenim računovodenjem“ še naprej določala razporeditev dobička pri transakcijah znotraj skupin (možnost 3);
- (iii) neobvezna skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb (neobvezna CCCTB): sklop skupnih predpisov, ki bi določal konsolidirano davčno osnovo v celotni EU, bi bil nadomestna možnost za sedanjih 27 nacionalnih sistemov obdavčevanja pravnih oseb in uporabo „ločenega računovodenja“ pri dodelitvi prihodkov povezanim podjetjem. Tako bi se davčni rezultati vsakega člana skupine (npr. družbe rezidentke v EU ali stalne poslovne enote v EU) združili v konsolidirano davčno osnovo in prerazporedili v skladu s predhodno določenim mehanizmom delitve na podlagi formule. V okviru tega scenarija bi lahko družbe rezidentke v EU in/ali stalne poslovne enote v EU, ki so v lasti družb, ki so rezidentke zunaj Unije, uporabljale CCCTB, če bi izpolnjevale pogoje za oblikovanje skupine in bi se vsi upravičeni člani iste skupine odločili za uporabo skupnih predpisov („vsi ali nobeden“) (možnost 4);
- (iv) obvezna skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb (obvezna CCCTB): družbe rezidentke v EU in/ali stalne poslovne enote v EU, ki so v lasti družb, ki so rezidentke zunaj Unije, bi morale uporabljati predpise CCCTB, če bi izpolnjevale pogoje za oblikovanje skupine.

Analiza učinka

Gospodarski rezultati ocene učinka kažejo, da bi odprava opredeljenih ovir v zvezi z davkom od dohodkov pravnih oseb podjetjem omogočila sprejemanje preudarnejših gospodarskih odločitev in tako izboljšala splošno učinkovitost gospodarstva. Možnosti neobvezne in obvezne CCCTB bi zagotovile nekoliko večjo blaginjo. Neobvezna CCCTB je ustrežnejša iz več razlogov. Glavna razloga, preverjena v oceni učinka, sta: (i) ocenjeni vpliv na zaposlovanje je ugodnejši in (ii) vse družbe v Uniji niso prisiljene v obvezno spremembo metode izračuna davčne osnove (ne glede na to, ali poslujejo v več kot eni državi članici ali ne).

Analizirane reforme so dolgoročno potencialno povezane s pomembnimi dinamičnimi učinki. Glavni način za uresničitev teh učinkov je zmanjšanje negotovosti in stroškov (dejanskih in ugotovljenih), ki jih imajo zdaj družbe, delujoče v več ureditvah. Končni učinek bo večje čezmejno vlaganje v Uniji, ki bo doseženo z dodatno širitvijo evropskih in tujih multinacionalnih družb ter z novimi vlaganji izključno domačih družb v drugih državah članicah. Zlasti odprava dodatnih stroškov usklajevanja, povezanih z obveznostjo upoštevanja različnih davčnih predpisov v Uniji in obveznim sodelovanjem z več kot eno davčno upravo (uvedba načela „vse na enem mestu“), bo verjetno povečala zmožnost družb za širjenje čez meje. Takšna možnost bi bila zlasti koristna za mala in srednje velika podjetja, ki so trenutno najbolj prizadeta zaradi visokih stroškov usklajevanja.

Čeprav je v oceni učinka poudarjeno, da je končni učinek uvedbe CCCTB na splošne davčne prihodke odvisen od izbire politik držav članic, je pomembno, da so države članice posebej

pozorne na učinke prihodkov, zlasti glede na zelo težke proračunske razmere v več državah članicah.

Novi predpisi o skupni osnovi bodo na splošno privedli k povprečni osnovi EU, ki je širša od sedanje. S konsolidacijo v skladu s CCCTB se zmanjša skupna osnova v primeru in obsegu čezmejne izravnave ekonomskih izgub.

Dejansko bo učinek na prihodke držav članic na koncu odvisen od nacionalnih odločitev politike v zvezi z možnimi prilagoditvami več različnih davčnih instrumentov ali uporabljenimi davčnimi stopnjami. Glede na to je težko napovedati natančen učinek na posamezno državo članico. Vendar Direktiva vključuje klavzulo za pregled učinkov po 5 letih.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

(a) Pravna podlaga

Zakonodaja o neposrednih davkih spada na področje uporabe člena 115 Pogodbe o delovanju EU (PDEU). V skladu s to določbo naj bi imeli pravni ukrepi približevanja iz tega člena pravno obliko direktive.

(b) Subsidiarnost

Ta predlog je v skladu z načelom subsidiarnosti.

Cilj sistema CCCTB je odprava fiskalnih ovir, ki izhajajo predvsem iz razdeljenosti Unije na 27 različnih davčnih sistemov, s katerimi se podjetja srečujejo pri poslovanju na enotnem trgu. Z neusklajenim ukrepom, ki bi ga načrtovala in izvedla vsaka posamezna država članica, bi se ponovil sedanji položaj, saj bi morale družbe še vedno sodelovati s toliko davčnimi upravami, kot je držav članic, v katerih so zavezane za davek.

Predpisi, opredeljeni v tem predlogu, kot sta olajšava za čezmejne izgube in neobdavčeno prestrukturiranje skupin, ne bi bili učinkoviti in bi verjetno izkrivljali razmere na trgu, predvsem z dvojnimi obdavčevanjem ali neobdavčevanjem, če bi vsaka država članica uporabljala lasten sistem. Poleg tega različni nacionalni predpisi za porazdelitev dobička tudi ne bi izboljšali sedanjega zapletenega postopka za razporeditev poslovnega dobička med povezanimi podjetji.

Zaradi narave tega področja je potreben skupen pristop.

Pričakuje se, da se bo z enotnim sklopom predpisov za izračun, konsolidacijo in skupno uporabo davčnih osnov povezanih podjetij v celotni Uniji zmanjšalo izkrivljanje trga, ki ga povzroča sedanje vzporedno delovanje 27 nacionalnih davčnih sistemov. Poleg tega je mogoče temelje sistema, zlasti olajšave za čezmejne izgube, neobdavčene prenose sredstev znotraj skupin in porazdelitev davčne osnove za skupino na podlagi formule, uresničiti le v skupnem zakonodajnem okviru. Zato bi bilo treba skupne predpise upravnega postopka načrtovati tako, da bi se omogočilo delovanje uprave po načelu „vse na enem mestu“.

Ta predlog je omejen na odpravo davčnih ovir, ki nastajajo zaradi razlik v nacionalnih sistemih pri izračunu davčne osnove povezanih podjetij. Pri delu, ki se je nadaljevalo po študiji o obdavčevanju družb, je bilo ugotovljeno, da bi se najboljši rezultati pri odpravljanju

takšnih ovir dosegli, če bi se izračun davčne osnove za pravne osebe in čezmejna konsolidacija uredila s skupnim okvirom. Dejansko je te zadeve mogoče obravnavati le z določitvijo zakonodaje na ravni Unije, saj so predvsem čezmejne narave. Ta predlog je tako utemeljen z načelom subsidiarnosti, saj načrtovani rezultati z ukrepi posameznih držav članic ne bi bili doseženi.

(c) Sorazmernost

Ta predlog, ki je oblikovan kot neobvezen sistem, je najbolj sorazmerna rešitev za opredeljene težave. Družbam, ki se ne nameravajo seliti v tujino, ne nalaga nepotrebnih upravnih stroškov izvajanja skupnih predpisov, če od teh nimajo dejanskih koristi.

Pričakuje se, da bo ta pobuda ustvarila ugodnejše pogoje za vlaganja na enotnem trgu, saj naj bi se stroški davčnega usklajevanja zmanjšali. Poleg tega bi družbe veliko pridobile zaradi odprave formalnosti v zvezi s transfernimi cenami, možnosti prenosa izgub prek nacionalnih meja znotraj iste skupine in neobdavčenih reorganizacij znotraj skupine. Pozitivni učinki bi morali biti večji od morebitnih dodatnih finančnih in upravnih stroškov, ki bi jih imeli nacionalni davčni organi z izvajanjem sistema na prvi stopnji.

Ukrepi iz tega predloga so primerni in potrebni za doseganje zelenega cilja (torej sorazmerni). Obravnavajo namreč usklajevanje osnove za davek od dohodkov pravnih oseb, kar je pogoj za zmanjšanje ugotovljenih davčnih ovir in odpravo elementov, ki izkrivljajo enotni trg. V zvezi s tem je treba tudi pojasniti, da ta predlog ne vključuje usklajevanja davčnih stopenj (ali določitve minimalne davčne stopnje). Določitev stopenj spada pod davčno suverenost držav članic, in se bo zato še naprej obravnavala v okviru nacionalne zakonodaje.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Ta predlog direktive nima proračunskih posledic za Evropsko unijo.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta⁵,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁶,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Družbe, ki želijo čezmejno poslovati znotraj Unije, se srečujejo z velikimi ovirami in izkrivljanjem trga zaradi 27 različnih sistemov obdavčevanja pravnih oseb. Ti ovire in izkrivljanje preprečujejo pravilno delovanje notranjega trga. Odvrčajo od vlaganja v Unijo in so v nasprotju s prednostnimi nalogami iz sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“⁷. Prav tako so si navzkriž z zahtevami visokokonkurenčnega socialnega tržnega gospodarstva.
- (2) Davčne ovire pri čezmejnem poslovanju so zlasti velike za mala in srednje velika podjetja, ki običajno nimajo sredstev za odpravo tržne neučinkovitosti.
- (3) Mreža konvencij o izogibanju dvojnemu obdavčenju med državami članicami ne zagotavlja ustrezne rešitve. Veljavna zakonodaja Unije o obdavčevanju pravnih oseb obravnava le majhno število posebnih težav.
- (4) S sistemom, ki bi družbam omogočil, da v zvezi z davkom od dohodkov pravnih oseb Unijo obravnavajo kot enotni trg, bi se olajšala čezmejna dejavnost družb rezidentk v Uniji in spodbujal cilj, da postane Unija konkurenčnejša za mednarodna vlaganja. Takšen sistem bi se najboljše dosegel tako, da bi se skupinam družb, ki so davčne zavezanke v več kot eni državi članici, omogočilo, da svoje davčne zadeve v Uniji

⁵ UL C [...], [...], str.[...].

⁶ UL C [...], [...], str.[...].

⁷ COM(2010) 2020.

urejajo na podlagi enotnega sklopa predpisov za izračun davčne osnove ter sodelujejo z eno davčno upravo („vse na enem mestu“). Ti predpisi bi morali biti na voljo tudi subjektom, ki so zavezani za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb v Uniji in niso del skupine.

- (5) Ker razlike v stopnjah obdavčitve ne povzročajo takšnih ovir, ni potrebno, da bi sistem (skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB)) vplival na presojo držav članic glede njihove nacionalne stopnje obdavčitve družb.
- (6) Konsolidacija je bistveni element takšnega sistema, saj se lahko glavne davčne ovire, s katerimi se srečujejo družbe v Uniji, obravnavajo le v tem okviru. S konsolidacijo se odpravljajo formalnosti v zvezi s transfornimi cenami in dvojno obdavčevanje znotraj skupin. Poleg tega se izguba, ki jo imajo davčni zavezanci, samodejno izravna z dobičkom, ki ga ustvarijo drugi člani iste skupine.
- (7) Konsolidacija mora vključevati pravila za porazdelitev rezultata med države članice, v katerih imajo člani skupine svoje poslovne enote.
- (8) Ker je ta sistem zasnovan zlasti za potrebe družb, ki poslujejo čezmejno, mora to biti neobvezen sistem, ki je na voljo poleg obstoječih nacionalnih sistemov obdavčevanja pravnih oseb.
- (9) Sistem (skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB)) mora biti sestavljen iz sklopa skupnih predpisov za izračun davčne osnove družb brez poseganja v pravila iz direktiv Sveta 78/660/EGS⁸ in 83/349/EGS⁹ ter Uredbe 1606/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰.
- (10) Vsi prihodki morajo biti obdavčljivi, razen če so izrecno izvzeti.
- (11) Izvzeti morajo biti dohodki v obliki dividend, iztržki od odtujitve delnic družbe, ki ni del skupine, in dobiček stalnih poslovnih enot v tujini. Večina držav članic pri oproščanju dvojnega obdavčevanja izvzema dividende in iztržke od odtujitve delnic, ker se tako izognejo obračunu odbitka davka, plačanega v tujini, do katerega so upravičeni davčni zavezanci, zlasti če je treba pri takšni upravičenosti upoštevati davek od dohodkov pravnih oseb, ki ga plača družba izplačnica dividend. Prav tako je treba poenostaviti izvzetje dohodka, zasluženega v tujini.
- (12) Dohodki v obliki obresti in licenčnin morajo biti obdavčljivi z možnostjo odtegljaja davka, plačanega za takšna plačila. V nasprotju z dividendami izračun takšnih odbitkov ni težaven.
- (13) Obdavčljive prihodke je treba zmanjšati za poslovne izdatke in nekatere druge postavke. Odbitni poslovni izdatki morajo običajno vključevati vse stroške, povezane s prodajo, ter izdatke, povezane z ustvarjanjem, ohranjanjem in zavarovanjem dohodka. Odbitnost je treba razširiti na stroške raziskav in razvoja ter stroške, ki nastanejo pri zbiranju lastniškega kapitala ali dolga za namene poslovanja. Pripraviti je treba tudi seznam neodbitnih izdatkov.

⁸ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

⁹ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

¹⁰ UL L 243, 11.9.2002, str. 1.

- (14) Ob upoštevanju nekaterih izjem se mora za davčne namene pri osnovnih sredstvih obračunavati amortizacija. Opredmetena in neopredmetena dolgoročna sredstva je treba amortizirati ločeno, medtem ko je treba ostala vključiti v skupino sredstev. Amortizacija v skupini pomeni poenostavitev za davčne organe in davčne zavezance, saj odpravlja potrebo po pripravi in vzdrževanju seznama za vsako vrsto osnovnega sredstva in njegove življenjske dobe.
- (15) Davčnim zavezancem je treba omogočiti prenos izgube v prihodnje obdobje za nedoločen čas, pri čemer prenos izgube v preteklo obdobje ne sme biti dovoljen. Ker se izguba v prihodnje obdobje prenaša zato, da davčni zavezanec plača davek od svojega realnega dohodka, ni razloga za omejitev roka za prenos v prihodnje obdobje. Prenos izgube v preteklo obdobje je v praksi držav članic sorazmerno redek in povzroča prekomerno zapletenost postopkov.
- (16) Upravičenost do konsolidacije (članstvo v skupini) je treba določiti v skladu z dvodelnim preskusom na podlagi (i) nadzora (več kot 50 % glasovalnih pravic) in (ii) lastništva (več kot 75 % lastniškega kapitala) ali pravic do dobička (več kot 75 % pravic, s katerimi se zagotavlja upravičenost do dobička). Takšen preskus zagotavlja visoko raven gospodarske povezanosti med člani skupine, kot kaže razmerje med nadzorom in visoko stopnjo udeležbe. Navedena praga morata biti izpolnjena v celotnem davčnem letu, sicer mora družba takoj izstopiti iz skupine. Članstvo v skupini mora trajati vsaj devet mesecev.
- (17) Oblikovati je treba pravila o reorganizaciji podjetij, da se ustrezno zavarujejo pravice držav članic v zvezi z obdavčevanjem. Če se družba pridruži skupini, je treba tržno izgubo pred konsolidacijo prenesti v prihodnje obdobje, da se odpiše od porazdeljenega deleža davčnega zavezanca. Če družba izstopi iz skupine, se ji izgube, nastale v obdobju konsolidacije, ne smejo dodeliti. Prilagoditev je mogoča v zvezi s kapitalskimi dobički, če se nekatera sredstva odtujijo kmalu po pridružitvi skupini ali izstopu iz nje. Vrednost lastno ustvarjenih neopredmetenih sredstev je treba oceniti na podlagi ustreznega približka, tj. stroškov raziskav in razvoja ter trženja in oglaševanja v določenem obdobju.
- (18) Kadar se za plačila obresti in licenčnin s strani davčnih zavezancev obračunajo davčni odtegljaji, je treba iztržke takšnih davkov razdeliti v skladu s formulo zadevnega davčnega leta. Kadar se davčni odtegljaji obračunajo za dividende, ki jih izplačajo davčni zavezanci, se iztržki takšnih davkov ne razdelijo, ker se v nasprotju z obrestmi in licenčninami za dividende ne opravi predhodni odbitek, ki bi ga krile vse družbe v skupini.
- (19) Transakcije med davčnim zavezancem in povezanim podjetjem, ki ni član iste skupine, morajo biti predmet prilagoditve cen v skladu z neodvisnim tržnim načelom, ki je splošno veljavno merilo.
- (20) Sistem mora vključevati splošno pravilo proti zlorabi, ki ga dopolnjujejo ukrepi za omejitev določenih vrst zlorab. Ti ukrepi morajo zajemati omejitve glede odbitnosti obresti, plačanih povezanim podjetjem, ki so za davčne namene rezidenti države z nizkimi davki zunaj Unije, ki si z državo članico plačnika ne izmenjuje informacij na podlagi sporazuma, primerljivega z Direktivo Sveta 2011/16/EU¹¹ o medsebojni

¹¹ UL L 64, 11.3.2011, str. 1.

pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve in obdavčitve zavarovalnih premij¹², ter predpisov o tujih odvisnih družbah.

- (21) Formula za porazdelitev konsolidirane davčne osnove mora vključevati tri enako ponderirane faktorje (delo, sredstva in prodaja). Faktor dela se mora izračunati na podlagi plačila za delo in števila zaposlenih (vsaka postavka predstavlja polovico). Faktor sredstev sestavljajo vsa opredmetena osnovna sredstva. Neopredmetena in finančna sredstva je treba izključiti iz formule zaradi njihove mobilne narave in tveganj za izogibanje sistemu. Uporaba teh faktorjev daje ustrezno težo interesu države članice izvora. Končno je treba upoštevati prodajo, da se zagotovi poštna udeležba namembne države članice. Ti faktorji in ponderji morajo zagotoviti, da se dobički obdavčijo tam, kjer se zaslužijo. Kot izjema od splošnega načela, kadar rezultat porazdelitve ne predstavlja pravično obsega poslovne dejavnosti, je z zaščitno klavzulo določena nadomestna metoda.
- (22) Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹³ se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v skladu s to direktivo.
- (23) Skupine družb morajo imeti možnost za sodelovanje z le eno davčno upravo („glavni davčni organ“), ki je davčna uprava države članice, v kateri je matična družba skupine („glavni davčni zavezanec“) rezidentka za davčne namene. V tej direktivi morajo biti določena tudi postopkovna pravila za upravljanje sistema. Zagotovljen mora biti tudi mehanizem predhodnega odločanja. Postopek revizije začne in ga usklajuje glavni davčni organ, vendar lahko začetek postopka revizije zahtevajo organi katere koli države članice, v kateri je član skupine zavezan za plačilo davka. Pristojni organ države članice, v kateri je član skupine rezident ali ima poslovno enoto, lahko pred sodišči države članice glavnega davčnega organa izpodbija odločitev glavnega davčnega organa glede obvestila o izbiri ali spremenjene odmere. Spore med davčnimi zavezanci in davčnimi organi obravnava upravni organ, ki je pristojen za obravnavo pritožb na prvi stopnji v skladu z zakonodajo države članice glavnega davčnega organa.
- (24) Komisija mora biti pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, s katerimi se priloge prilagodijo tako, da upoštevajo spremembe zakonodaje držav članic glede oblik družb in davkov od dohodkov pravnih oseb, oziroma se posodobi seznam neodbitnih davkov ter določijo pravila o opredelitvi pravnega in ekonomskega lastništva v zvezi s stvarmi, danimi v zakup, izračunom elementov kapitala in obresti plačil za najem ter osnove za amortizacijo stvari, dane v zakup. Pristojnosti je treba na Komisijo prenesti za nedoločen čas, da se lahko pravila po potrebi prilagodijo.
- (25) Za zagotovitev enakih pogojev za izvajanje te direktive je treba Komisiji dati pooblastila v zvezi z letnim sprejemanjem seznama oblik družb iz tretjih držav, ki izpolnjujejo zahteve iz te direktive, določanjem pravil za izračun faktorjev dela, sredstev in prodaje, razporeditvijo zaposlenih in plačil za delo ter sredstev in prodaje v ustrezni faktor ter tudi vrednotenjem sredstev za faktor sredstev, sprejemanjem standardnega obrazca za obvestilo o izbiri ter sprejemanjem pravil o elektronski

¹² UL L 336, 27.12.1977, str. 15.

¹³ UL L 281, 23.11.1995, str. 31–50.

vložitvi, obliki davčne napovedi, obliki konsolidirane davčne napovedi in potrebni podporni dokumentaciji. Ta pooblastila je treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije¹⁴.

- (26) Cilja te direktive ni mogoče zadovoljivo doseči s posameznimi ukrepi držav članic, ker nacionalni davčni sistemi niso usklajeni. Ker se zaradi neučinkovitosti notranjega trga pojavljajo predvsem težave, ki so čezmejne narave, je treba sprejeti popravne ukrepe na ravni Unije. Takšen pristop je skladen z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (27) Komisija po obdobju petih let pregleda uporabo Direktive, države članice pa Komisijo podpirajo z ustreznimi prispevki k temu postopku –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE

Člen 1 *Področje uporabe*

Ta direktiva vzpostavlja sistem za skupno osnovo za obdavčitev nekaterih družb in skupin družb ter določa pravila v zvezi z izračunom in uporabo te osnove.

Člen 2 *Upravičene družbe*

1. Ta direktiva se uporablja za družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo države članice, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) družba ima eno od oblik iz Priloge I;
 - (b) družba je zavezana plačilu enega od davkov od dohodkov pravnih oseb iz Priloge II ali naknadno uvedenega podobnega davka.

2. Ta direktiva se uporablja za družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo tretje države, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) družba ima obliko, ki je podobna eni od oblik iz Priloge I;
 - (b) družba je zavezana plačilu enega od davkov od dohodkov pravnih oseb iz Priloge II.

¹⁴ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

3. Komisija lahko v skladu s členom 127 ter pod pogoji iz členov 128, 129 in 130 sprejme delegirane akte, s katerimi spremeni Prilogi I in II, da upoštevata spremembe zakonodaje držav članic o oblikah družb in davkih od dohodkov pravnih oseb.

Člen 3

Upravičene oblike družb iz tretjih držav

1. Komisija vsako leto sprejme seznam oblik družb iz tretjih držav, za katere se šteje, da izpolnjujejo zahteve iz člena 2(2)(a). Navedeni izvedbeni akt sprejme v skladu s postopkom preverjanja iz člena 131(2).
2. Dejstvo, da oblika družbe ni navedena na seznamu oblik družb iz tretjih držav iz odstavka 1, ne preprečuje uporabe te direktive za zadevno obliko.

POGLAVJE II

TEMELJNI KONCEPTI

Člen 4

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „davčni zavezanec“ pomeni družbo, ki se je odločila za uporabo sistema iz te direktive;
- (2) „posamezni davčni zavezanec“ pomeni davčnega zavezanca, ki ne izpolnjuje zahtev za konsolidacijo;
- (3) „davčni nezavezanec“ pomeni družbo, ki ni upravičena do izbire sistema ali se ni odločila za uporabo sistema iz te direktive;
- (4) „davčni zavezanec rezident“ pomeni davčnega zavezanca, ki je za davčne namene rezident države članice v skladu s členom 6(3) in (4);
- (5) „davčni zavezanec nerezident“ pomeni davčnega zavezanca, ki za davčne namene ni rezident države članice v skladu s členom 6(3) in (4);
- (6) „glavni davčni zavezanec“ pomeni:
 - (a) davčnega zavezanca rezidenta, kadar tvori skupino s svojimi ustreznimi odvisnimi družbami, stalnimi poslovnimi enotami v drugih državah članicah ali eno oziroma več stalnimi poslovnimi enotami ustrezne odvisne družbe rezidentke v tretji državi, ali
 - (b) davčnega zavezanca rezidenta, ki ga imenuje skupina, če je sestavljena le iz dveh ali več davčnih zavezancev rezidentov, ki so neposredne ustrezne odvisne družbe iste matične družbe rezidentke v tretji državi, ali

- (c) davčnega zavezanca rezidenta, ki je ustrezna odvisna družba matične družbe rezidentke v tretji državi, kadar ta davčni zavezanec rezident tvori skupino izključno z eno ali več stalnimi poslovnimi enotami svoje matične družbe, ali
- (d) stalno poslovno enoto, ki jo imenuje davčni zavezanec nerezident, ki tvori skupino izključno s svojimi stalnimi poslovnimi enotami s sedežem v dveh ali več državah članicah;
- (7) „član skupine“ pomeni vsakega davčnega zavezanca, ki pripada isti skupini v skladu s členoma 54 in 55. Če ima davčni zavezanec eno ali več stalnih poslovnih enot v državi članici, ki ni država lokacije njegove osrednje uprave in nadzora, se vsaka stalna poslovna enota obravnava kot član skupine;
- (8) „prihodki“ pomenijo iztržke od prodaje in vsake druge transakcije brez davka na dodano vrednost ter drugih davkov in dajatev, pobranih v imenu vladnih agencij, v denarni ali nedenarni obliki, vključno z iztržki od odtujitve sredstev in pravic, obresti, dividend in drugih oblik izplačevanja dobička, iztržki od likvidacije, licenčninami, subvencijami in nepovratnimi sredstvi, prejetimi darili, nadomestili in plačili ex gratia. Prihodki vključujejo tudi darila davčnega zavezanca v nedenarni obliki. Prihodki ne vključujejo lastniškega kapitala, ki ga zbere davčni zavezanec, ali dolga, ki mu je bil poplačan;
- (9) „dobiček“ pomeni presežek prihodkov nad odbitnimi izdatki in drugimi odbitnimi postavkami v davčnem letu;
- (10) „izguba“ pomeni presežek odbitnih izdatkov in drugih odbitnih postavk nad prihodki v davčnem letu;
- (11) „konsolidirana davčna osnova“ pomeni rezultat seštevanja davčnih osnov vseh članov skupine, kot se izračuna v skladu s členom 10;
- (12) „porazdeljeni delež“ pomeni del konsolidirane davčne osnove skupine, ki se dodeli članu skupine na podlagi formule iz členov 86–102;
- (13) „vrednost za davčne namene“ osnovnega sredstva ali skupine sredstev pomeni amortizacijsko osnovo brez skupne amortizacije, odbite do takrat;
- (14) „osnovna sredstva“ pomenijo vsa opredmetena sredstva, ki so bila pridobljena odplačno ali jih je ustvaril davčni zavezanec, in vsa neopredmetena sredstva, pridobljena odplačno, pri čemer se lahko vrednotijo samostojno in se v poslovanju uporabljajo pri ustvarjanju, ohranjanju ali zavarovanju dohodka več kot 12 mesecev, razen če so stroški njihove pridobitve, gradnje ali izboljšav manjši od 1 000 EUR. Osnovna sredstva vključujejo tudi finančna sredstva;
- (15) „finančna sredstva“ pomenijo deleže v odvisnih podjetjih, posojila odvisnim podjetjem, deleže v lastniškem kapitalu, posojila podjetjem, s katerimi je družba povezana na podlagi deležev v lastniškem kapitalu, naložbe v obliki osnovnih sredstev, druga posojila in lastni deleži, če nacionalna zakonodaja dovoljuje njihov prikaz v bilanci stanja;

- (16) „dolgoročna opredmetena osnovna sredstva“ pomenijo opredmetena osnovna sredstva z najmanj 15-letno življenjsko dobo. Stavbe, zrakoplovi in ladje se štejejo za dolgoročna opredmetena osnovna sredstva;
- (17) „rabljena sredstva“ pomenijo osnovna sredstva z življenjsko dobo, ki je ob pridobitvi že delno potekla, in ki so ustrezna za nadaljnjo uporabo v svojem trenutnem stanju ali po obnovitvi;
- (18) „stroški izboljšav“ pomenijo vsak dodaten izdatek za osnovno sredstvo, ki materialno poveča zmogljivost sredstva ali materialno izboljša njegovo delovanje ali pomeni več kot 10 % začetne amortizacijske osnove sredstva;
- (19) „zaloge in nedokončana proizvodnja“ pomenijo sredstva v posesti za prodajo, sredstva v postopku proizvodnje za prodajo ali sredstva v obliki materiala ali zalog, ki se porabijo v postopku proizvodnje ali pri zagotavljanju storitev;
- (20) „ekonomski lastnik“ pomeni osebo, ki v osnovi nosi vse koristi in vsa tveganja, povezana z osnovnim sredstvom, ne glede na to, ali je ta oseba pravni lastnik tega sredstva. Davčni zavezanec, ki ima pravico do posedovanja, uporabe in odtujitve osnovnega sredstva ter nosi tveganje za njegovo izgubo ali uničenje, se v vsakem primeru obravnava kot njegov ekonomski lastnik;
- (21) „pristojni organ“ pomeni organ, ki ga posamezna država članica določi za upravljanje vseh zadev v zvezi z izvajanjem te direktive;
- (22) „glavni davčni organ“ pomeni pristojni organ države članice, v kateri je glavni davčni zavezanec rezident ali v kateri je stalna poslovna enota davčnega zavezanca nerezidenta;
- (23) „revizija“ pomeni kakršne koli poizvedbe, preglede ali preiskave, ki jih opravi pristojni organ za namene preverjanja skladnega ravnanja davčnega zavezanca s to direktivo.

Člen 5 *Stalna poslovna enota*

1. Šteje se, da ima davčni zavezanec „stalno poslovno enoto“ v državi, ki ni država lokacije njegove osrednje uprave in nadzora, če ima v tej drugi državi stalno mesto, prek katerega v celoti ali delno poteka poslovanje in ki zlasti vključuje:
- (a) sedež upravljanja;
 - (b) izpostavo;
 - (c) pisarno;
 - (d) tovarno;
 - (e) delavnico;
 - (f) rudnik, naftno ali plinsko vrtino, kamnolom ali vsak drug kraj črpanja naravnih virov.

2. Gradbišče ali gradbeni oziroma infrastrukturni projekt pomeni stalno poslovno enoto le, če traja dlje kot dvanajst mesecev.
3. Ne glede na odstavka 1 in 2 se kot stalna poslovna enota ne šteje:
 - a) uporaba objektov izključno za namene skladiščenja, predstavitve ali dostave blaga ali trgovskega blaga, ki pripada davčnemu zavezancu;
 - b) hranjenje zalog blaga ali trgovskega blaga, ki pripada davčnemu zavezancu, izključno za namene skladiščenja, predstavitve ali dostave;
 - c) hranjenje zalog blaga ali trgovskega blaga, ki pripada davčnemu zavezancu, izključno za namene obdelave s strani druge osebe;
 - d) ohranitev stalnega mesta poslovanja izključno za namene kupovanja blaga ali trgovskega blaga ali zbiranja informacij za davčnega zavezanca;
 - e) ohranitev stalnega mesta poslovanja izključno za namene izvajanja vseh drugih pripravljalnih ali pomožnih dejavnosti za davčnega zavezanca;
 - f) ohranitev stalnega mesta poslovanja izključno za katero koli kombinacijo dejavnosti iz točk (a) do (e), če je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki izhaja iz te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.
4. Če oseba, ki ni uslužbenec z neodvisnim statusom, za katerega velja odstavek 5, ne glede na odstavek 1 deluje v imenu davčnega zavezanca ter ima in v državi običajno uporablja pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu davčnega zavezanca, se zanj šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi z vsemi dejavnostmi, ki jih ta oseba izvaja za davčnega zavezanca, razen če so dejavnosti te osebe omejene na dejavnosti iz odstavka 3, na podlagi katerih se, če se izvajajo prek stalnega mesta poslovanja, v skladu z določbami tega odstavka stalno mesto poslovanja ne more obravnavati kot stalna poslovna enota.
5. Za davčnega zavezanca se ne šteje, da ima poslovno enoto v državi, če v tej državi le izvaja poslovanje prek posrednika, splošnega komisionarja ali drugega uslužbenca z neodvisnim statusom in te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.
6. Dejstvo, da davčni zavezanec, ki je rezident posamezne države, nadzira davčnega zavezanca, ki je rezident druge države ali v njej posluje (prek stalne poslovne enote ali drugače), ali obratno, samo po sebi ne pomeni, da je kateri koli od teh davčnih zavezancev stalna poslovna enota drugega.

POGLAVJE III

IZBIRA SISTEMA IZ TE DIREKTIVE

Člen 6

Izbira

1. Družba, za katero se uporablja ta direktiva in je za davčne namene rezidentka države članice, lahko izbere sistem iz te direktive v skladu s pogoji, navedenimi v njej.
2. Družba, za katero se uporablja ta direktiva in ki za davčne namene ni rezidentka države članice, lahko izbere sistem iz te direktive v skladu s pogoji, navedenimi v njej, za stalno poslovno enoto, ki jo ima v državi članici.
3. Za namene odstavkov 1 in 2 se družba, ki ima registrirani sedež, kraj ustanovitve ali sedež dejanskega upravljanja v posamezni državi članici ter se v skladu s pogoji iz sporazuma med zadevno državo članico in tretjo državo ne obravnava kot davčni rezident v tej tretji državi, šteje kot rezidentka za davčne namene v navedeni državi članici.
4. Če je družba v skladu z odstavkom 3 rezidentka v več kot eni državi članici, se šteje, da je rezidentka v državi članici, v kateri ima sedež dejanskega upravljanja.
5. Če je sedež dejanskega upravljanja člana skupine za pomorske storitve ali člana skupine, ki se ukvarja s prevozom po celinskih plovni poteh, na krovu ladje ali čolna, se šteje, da je sedež v državi članici matičnega pristanišča ladje ali čolna ali, če matično pristanišče ne obstaja, v državi članici rezidentstva upravljavca ladje ali čolna.
6. Družba rezidentka države članice, ki izbere sistem iz te direktive, je zavezana plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v skladu s tem sistemom za ves dohodek iz katerega koli vira v državi članici rezidentstva ali zunaj nje.
7. Družba, ki je rezidentka tretje države in izbere sistem iz te direktive, je zavezana plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v skladu s tem sistemom za ves dohodek iz katere koli dejavnosti, ki se izvaja prek stalne poslovne enote v državi članici.

Člen 7

Pravo, ki se uporablja

Če družba izpolnjuje pogoje in izbere sistem iz te direktive, zanjo prenehajo veljati nacionalne ureditve glede davka od dohodkov pravnih oseb za vse zadeve, ki jih ureja ta direktiva, razen če ni drugače določeno.

Člen 8

Prednost Direktive pred sporazumi med državami članicami

Določbe te direktive se uporabljajo ne glede na določbe katerega koli sporazuma med državami članicami, ki določajo drugače.

POGLAVJE IV

IZRAČUN DAVČNE OSNOVE

Člen 9

Splošna načela

1. Pri izračunu davčne osnove se dobiček in izguba pripoznata le v primeru realizacije.
2. Transakcije in obdavčljivi dogodki se merijo ločeno.
3. Izračun davčne osnove se izvaja usklajeno, razen če je sprememba upravičena zaradi izjemnih okoliščin.
4. Davčna osnova se določi za vsako davčno leto, razen če je določeno drugače. Davčno leto je vsako dvanajstmesečno obdobje, razen če je določeno drugače.

Člen 10

Elementi davčne osnove

Davčna osnova se izračuna tako, da se od prihodkov odštejejo oproščeni prihodki, odbitni izdatki in druge odbitne postavke.

Člen 11

Oproščeni prihodki

Davka od dohodkov pravnih oseb so oproščeni naslednji prihodki:

- (a) subvencije, neposredno povezane s pridobitvijo, gradnjo ali izboljšavo osnovnih sredstev, za katere velja amortizacija v skladu s členi 32 do 42;
- (b) iztržki od odtujitve skupnih sredstev iz člena 39(2), vključno s tržno vrednostjo daril v nedenarni obliki;
- (c) prejeta izplačila dobička;
- (d) iztržki od odtujitve delnic;
- (e) dohodek stalne poslovne enote v tretji državi.

Člen 12
Odbitni izdatki

Odbitni izdatki vključujejo vse stroške prodaje in stroške brez odbitnega davka na dodano vrednost, ki jih ima davčni zavezanec zaradi pridobitve ali zavarovanja dohodka, vključno s stroški raziskav in razvoja ter stroški, ki nastanejo pri zbiranju lastniškega kapitala ali nastanku dolga za namene poslovanja.

Odbitni izdatki vključujejo tudi darila za dobrodelne ustanove iz člena 16, ki imajo poslovno enoto v državi članici ali v tretji državi, ki uporablja sporazum o izmenjavi informacij na zahtevo, primerljiv z določbami Direktive 2011/16/EU. Za darila v denarni obliki ali donacije dobrodelnim ustanovam je odbitni izdatek največ 0,5 % prihodkov v davčnem letu.

Člen 13
Druge odbitne postavke

Sorazmerni odbitek se lahko izvede v zvezi z amortizacijo osnovnih sredstev v skladu s členi 32 do 42.

Člen 14
Neodbitni izdatki

1. Naslednji izdatki se obravnavajo kot neodbitni:
 - (a) izplačila dobička in povračila lastniškega kapitala ali dolga;
 - (b) 50 % izdatkov za reprezentanco;
 - (c) prenos zadržanih dohodkov v sklad, ki je del lastniškega kapitala družbe;
 - (d) davek od dohodkov pravnih oseb;
 - (e) podkupnine;
 - (f) globe in kazni, ki se plačajo javnemu organu za kršitev katere koli zakonodaje;
 - (g) stroški, ki jih ima družba za namene ustvarjanja dohodka, izvzetega v skladu s členom 11; takšni stroški imajo pavšalno stopnjo 5 % tega dohodka, razen če lahko davčni zavezanec dokaže, da je imel nižje stroške;
 - (h) darila v denarni obliki in donacije, če niso namenjena dobrodelnim ustanovam iz člena 16;
 - (i) razen za primere iz členov 13 in 20 stroški, povezani s pridobitvijo, gradnjo ali izboljšavo osnovnih sredstev, razen sredstev v zvezi z raziskavami in razvojem;
 - (j) davki iz Priloge III, z izjemo trošarin, uvedenih za energetske proizvode, alkohol in alkoholne pijače ter predelan tobak.

2. Ne glede na točko (j) odstavka 1 lahko država članica določi odbitek enega ali več davkov iz Priloge III. V primeru skupine se lahko vsak takšen odbitek uporabi za porazdeljeni delež članov skupine, ki so rezidenti ali imajo poslovno enoto v tej državi članici.
3. Komisija lahko v skladu s členom 127 ter pod pogoji iz členov 128, 129 in 130 sprejme delegirane akte za spremembo Priloge III, kot je potrebno za vključitev vseh podobnih davkov, ki pomenijo več kot 20 % skupnega zneska davka od dohodkov pravnih oseb v državi članici, v kateri se zaračunavajo.

Spremembe Priloge III za davčne zavezance prvič veljajo v davčnem letu, ki se začne po uveljavitvi spremembe.

Člen 15

Izdatki, nastali v korist delničarjem

Dajatve, dodeljene delničarju, ki je posameznik, zakonec, neposredni prednik ali potomec ali povezano podjetje in je neposredno ali posredno udeležen pri nadzoru, kapitalu ali upravljanju davčnega zavezanca, kot je določeno v členu 78, se ne obravnavajo kot odbitni izdatki, kolikor se takšne dajatve ne dodelijo neodvisni tretji osebi.

Člen 16

Dobrodelne ustanove

Organ se šteje za dobrodelno ustanovo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) je pravna oseba in je priznana dobrodelna ustanova v skladu z zakonodajo države, v kateri je ustanovljena;
- (b) njegov edini ali glavni namen in dejavnost sta v javno korist; izobraževalni, socialni, zdravstveni, kulturni, znanstveni, človekoljubni, verski, okoljski ali športni nameni se obravnavajo kot javna korist, če so splošnega pomena;
- (c) njegova sredstva so nepreklicno namenjena podpiranju njegovega namena;
- (d) zanj veljajo zahteve glede razkritja informacij o njegovih računih in dejavnostih;
- (e) ni politična stranka, kot jo opredeljuje država članica, v kateri je ustanovljena.

POGLAVJE V

ČASOVNA IN KOLIČINSKA OPREDELITEV

Člen 17

Splošna načela

Prihodki, izdatki in vse druge odbitne postavke se pripoznajo v davčnem letu, v katerem nastanejo, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

Člen 18
Nastanek prihodkov

Prihodki nastanejo, ko nastane pravica do njihovega prejema in se lahko z ustrežno točnostjo količinsko opredelijo ne glede na to, ali je dejansko plačilo odloženo.

Člen 19
Nastanek odbitnih izdatkov

Odbitni izdatek nastane v trenutku, ko so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) obveznost za plačilo je nastala;
- (b) znesek obveznosti se lahko količinsko opredeli z ustrežno točnostjo;
- (c) v primeru trgovanja z blagom so se pomembna tveganja in ugodnosti lastništva nad blagom prenesla na davčnega zavezanca in v primeru opravljanja storitev je davčni zavezanec prejel storitve.

Člen 20
Stroški, povezani s sredstvi, ki se ne amortizirajo

Stroški, povezani s pridobitvijo, gradnjo ali izboljšavo osnovnih sredstev, ki niso predmet amortizacije iz člena 40, so odbitni v davčnem letu, v katerem se osnovna sredstva odtujijo, če so iztržki od odtujitve vključeni v davčno osnovo.

Člen 21
Zaloge in nedokončana proizvodnja

Skupni znesek odbitnih izdatkov za davčno leto se poveča za vrednost zalog in nedokončane proizvodnje na začetku davčnega leta ter zmanjša za vrednost zalog in nedokončane proizvodnje na koncu istega davčnega leta. Pri zalogah in nedokončani proizvodnji, ki se nanašajo na dolgoročne pogodbe, se prilagoditve ne opravljajo.

Člen 22
Vrednotenje

1. Za namene izračuna davčne osnove se transakcije merijo v:
 - (a) denarni protivrednosti za transakcijo, kot je cena blaga ali storitev;
 - (b) tržni vrednosti, če je protivrednost za transakcijo v celoti ali delno nedenarna;
 - (c) tržni vrednosti v primeru darila v nedenarni obliki, ki ga prejme davčni zavezanec;
 - (d) tržni vrednosti v primeru darila v nedenarni obliki, ki ga podari davčni zavezanec, razen daril dobrodelnim ustanovam;

- (e) poštene vrednosti finančnih sredstev in obveznosti v posesti za trgovanje;
 - (f) vrednosti za davčne namene v primeru daril dobroteljnimi ustanovam v nadenarni obliki.
2. Davčna osnova, dohodki in izdatki se v davčnem letu merijo v eurih ali pretvorijo v eure na zadnji dan davčnega leta po letnem povprečnem menjalnem tečaju za koledarsko leto, ki ga objavi Evropska centralna banka, ali po povprečju dnevni podatkov, ki jih objavi Evropska centralna banka v celem davčnem letu, če davčno leto ne sovпада s koledarskim letom. To ne velja za posameznega davčnega zavezanca, ki je lociran v državi članici, ki ni prevzela eura. Prav tako to ne velja za skupino, če so vsi člani skupine locirani v isti državi članici in ta država ni prevzela eura.

Člen 23

Finančna sredstva in finančne obveznosti v posesti za trgovanje (trgovalna knjiga)

1. Finančno sredstvo ali obveznost se uvršča kot v posesti za trgovanje, če zanj velja eno od naslednjega:
- (a) sredstvo je bilo pridobljeno ali je nastalo predvsem z namenom prodaje ali ponovnega nakupa v kratkem roku;
 - (b) sredstvo je del portfelja prepoznanih finančnih instrumentov, vključno z izvedenimi finančnimi instrumenti, ki se upravljajo skupaj in za katere obstajajo dokazi o nedavnem dejanskem vzorcu kratkoročnega pobiranja dobičkov.
2. Ne glede na člena 18 in 19 se v davčno osnovo vključi vsaka razlika med pošteno vrednostjo ob koncu davčnega leta in pošteno vrednostjo na začetku istega davčnega leta ali na datum nakupa finančnih sredstev ali obveznosti v posesti za trgovanje, če je ta poznejši.
3. Če je finančno sredstvo ali obveznost v posesti za trgovanje odtujena, se iztržki prištejejo k davčni osnovi. Poštena vrednost na začetku davčnega leta ali tržna vrednost na datum nakupa, če je ta poznejši, se odbije.

Člen 24

Dolgoročne pogodbe

1. Dolgoročna pogodba je pogodba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
- (a) sklenjena je za namene proizvodnje, nameščanja ali gradnje ali za namene izvajanja storitev;
 - (b) njeno trajanje presega ali naj bi preseglo 12 mesecev.
2. Ne glede na člen 18 se prihodki v zvezi z dolgoročno pogodbo za davčne namene pripoznajo v znesku, ki ustreza delu pogodbe, izpolnjenem v zadevnem davčnem letu. Delež izpolnitve se določi na podlagi razmerja med stroški v zadevnem letu in

celotnimi ocenjenimi stroški ali na podlagi strokovne ocene stopnje izpolnitve ob koncu davčnega leta.

3. Stroški v zvezi z dolgoročnimi pogodbami se upoštevajo v davčnem letu, v katerem nastanejo.

Člen 25 Rezervacije

1. Če se ob koncu davčnega leta ugotovi pravna obveznost davčnega zavezanca ali morebitna pravna obveznost v prihodnosti, ki izhaja iz dejavnosti ali transakcij, izvedenih v tekočem ali prejšnjih davčnih letih, je ne glede na člen 19 vsak znesek, ki izhaja iz te obveznosti in ga je mogoče zanesljivo oceniti, odbiten, če se pričakuje, da bo končna poravnava zneska pomenila odbiten izdatek.

Če se obveznost nanaša na dejavnost ali transakcijo, ki se bo nadaljevala v naslednjih davčnih letih, se odbitek sorazmerno razporedi glede na ocenjeno trajanje dejavnosti ali transakcije ob upoštevanju prihodka, ki iz tega izhaja.

Zneski, ki se odbijejo v skladu s tem členom, se pregledajo in prilagodijo ob koncu vsakega davčnega leta. Pri izračunu davčne osnove v naslednjih letih je treba upoštevati že odbite zneske.

2. Zanesljiva ocena pomeni pričakovane izdatke, potrebne za poravnavo sedanje obveznosti ob koncu davčnega leta, če ocena temelji na vseh ustreznih faktorjih, vključno s preteklimi izkušnjami družbe, skupine ali industrije. Pri merjenju rezervacije velja naslednje:
 - (a) upoštevajo se vsa tveganja in negotovosti, pri čemer pa negotovost ne upravičuje nastanka čezmernih rezervacij;
 - (b) če rezervacija traja 12 mesecev ali več in pri tem dogovorjena diskontna stopnja ni na voljo, se rezervacija diskontira glede na letno povprečje obrestne mere Euro Interbank Offered Rate (Euribor) za obveznosti z zapadlostjo 12 mesecev, ki jo objavi Evropska centralna banka, v koledarskem letu, v katerem se konča davčno leto;
 - (c) prihodnji dogodki se upoštevajo, če se lahko razumno pričakuje, da bodo nastali;
 - (d) upoštevajo se prihodnje dajatve, ki so neposredno povezane z dogodkom, s katerim je nastala rezervacija.

Člen 26 Pokojnine

V primeru rezervacij za pokojnine se uporabljajo aktuarske metode za izdelavo zanesljive ocene zneska prejemkov, ki so jih zaposleni zaslužili za svoje opravljeno delo v tekočem in preteklem obdobju.

Rezervacija za pokojnine se diskontira glede na Euribor za obveznosti z zapadlostjo 12 mesecev, kot ga objavi Evropska centralna banka. Izračuni temeljijo na letnem povprečju zadevne stopnje v koledarskem letu, v katerem se davčno leto konča.

Člen 27 *Odbitki slabih dolgov*

1. Odbitek je dovoljen za terjatev slabega dolga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) davčni zavezanec je ob koncu davčnega leta sprejel vse razumne ukrepe za terjanje plačila in razumno meni, da dolg v celoti ali delno ne bo poravnán; ali pa ima davčni zavezanec veliko enotnih terjatev in lahko zanesljivo oceni znesek terjatve slabih dolgov na podlagi odstotnega deleža, pri čemer se sklicuje na vse pomembne faktorje, vključno s preteklimi izkušnjami, kjer je primerno;
 - (b) dolžnik ni član iste skupine kot davčni zavezanec;
 - (c) v zvezi s slabim dolgom se ne zahteva odbitek v skladu s členom 41;
 - (d) če se slab dolg nanaša na terjatev do kupcev, se znesek, ki ustreza dolgu, v davčno osnovo vključi kot prihodek.
2. Pri ugotavljanju, ali so bili sprejeti vsi razumni ukrepi za terjanje plačila, je treba upoštevati:
 - (a) ali so stroški izterjave nesorazmerni z dolgom;
 - (b) ali obstaja možnost uspešne izterjave;
 - (c) ali je glede na okoliščine mogoče razumno pričakovati, da bo družba izvajala izterjavo.
3. Če se terjatev, ki je bila predhodno odbita kot slab dolg, poravna, se izterjani znesek prišteje davčni osnovi v letu poravnave.

Člen 28 *Varovanje pred tveganjem*

Dobički in izgube pri instrumentu za zavarovanje pred tveganji se obravnavajo enako kot ustrezni dobički in izgube pri pred tveganjem varovani postavki. V primeru davčnih zavezancev, ki so člani skupine, lahko instrument za zavarovanje pred tveganji in pred tveganjem varovana postavka pripadata različnim članom skupine. Razmerje varovanja pred tveganjem obstaja, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) razmerje varovanja pred tveganjem je uradno opredeljeno in vnaprej dokumentirano;
- (b) pričakuje se, da bo varovanje pred tveganjem zelo učinkovito, učinkovitost pa je mogoče zanesljivo izmeriti.

Člen 29
Zaloge in nedokončana proizvodnja

1. Stroški blaga na zalogi in nedokončane proizvodnje, ki nista običajno zamenljiva, ter blaga ali storitev, proizvedenih in ločenih za posebne projekte, se merijo ločeno. Stroški drugega blaga na zalogi in nedokončane proizvodnje se merijo na podlagi metode „prvi noter, prvi ven“ (FIFO) ali ponderiranega povprečnega stroška.
2. Davčni zavezanec dosledno uporablja isto metodo za vrednotenje vseh zalog in nedokončane proizvodnje, ki so podobne narave in se jih podobno uporablja. Stroški zalog in nedokončane proizvodnje obsegajo vse stroške nakupa, neposredne stroške pretvarjanja in druge neposredne stroške, nastale ob spravljanju zalog in nedokončane proizvodnje na njihovo sedanje mesto in v sedanje stanje. Stroški so brez odbitnega davka na dodano vrednost. Davčni zavezanec, ki je posredne stroške vključil v vrednotenje zalog in nedokončane proizvodnje, preden je izbral sistem iz te direktive, lahko še naprej uporablja pristop posrednih stroškov.
3. Vrednotenje zalog in nedokončane proizvodnje je treba izvajati dosledno.
4. Zaloge in nedokončana proizvodnja se ovrednotijo na zadnji dan davčnega leta po nižji vrednosti stroškov in čisti iztržljivi vrednosti. Čista iztržljiva vrednost je ocenjena prodajna cena, določena v rednem poslovanju, zmanjšana za ocenjene stroške dokončanja in ocenjene stroške, potrebne za omogočanje prodaje.

Člen 30
Zavarovalnice

Za zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za delovanje v državah članicah v skladu z Direktivo Sveta 73/239/EGS¹⁵ o neživljenjskem zavarovanju, Direktivo 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ o življenjskem zavarovanju ter Direktivo 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷ o pozavarovanju, veljajo naslednja dodatna pravila:

- (a) davčna osnova vključuje razliko v tržni vrednosti, kot se izmeri ob koncu in na začetku istega davčnega leta ali, če je to pozneje, po opravljenem nakupu sredstev, v katera se vlaga v korist zavarovancev življenjskega zavarovanja, ki nosijo naložbeno tveganje;
- (b) davčna osnova vključuje razliko v tržni vrednosti, kot se izmeri ob odtujitvi in na začetku istega davčnega leta ali, če je to pozneje, po opravljenem nakupu sredstev, v katera se vlaga v korist zavarovancev življenjskega zavarovanja, ki nosijo naložbeno tveganje;
- (c) tehnične rezervacije zavarovalnic, določene v skladu z Direktivo 91/674/EGS¹⁸, so z izjemo izravnalnih rezervacij odbitne. Država članica lahko določi odbitek izravnalnih rezervacij. V primeru skupine se lahko vsak takšen odbitek izravnalnih rezervacij uporabi za porazdeljeni delež članov skupine, ki so rezidenti ali imajo

¹⁵ UL L 228, 16.8.1973, str. 3.

¹⁶ UL L 345, 19.12.2002, str. 1.

¹⁷ UL L 232, 9.12.2005, str. 1.

¹⁸ UL L 374, 19.12.1991, str. 1.

poslovno enoto v tej državi članici. Odbiti zneski se pregledajo in prilagodijo ob koncu vsakega davčnega leta. Pri izračunu davčne osnove v naslednjih letih je treba upoštevati že odbite zneske.

Člen 31

Prenos sredstev v tretjo državo

1. Če davčni zavezanec rezident prenese osnovno sredstvo na svojo stalno poslovno enoto v tretji državi, se ta prenos za namene izračuna davčne osnove davčnega zavezanca rezidenta v davčnem letu prenosa šteje kot odtujitev sredstva. Prav tako se kot odtujitev sredstva šteje, če osnovno sredstvo iz svoje stalne poslovne enote v državi članici v tretjo državo prenese davčni zavezanec nerezident.
2. Odstavek 1 se ne uporablja, če je tretja država pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ter obstaja sporazum o izmenjavi informacij med zadevno tretjo državo in državo članico davčnega zavezanca rezidenta ali stalne poslovne enote, ki je primerljiv z Direktivo 2011/16/EU.

POGLAVJE VI

AMORTIZACIJA OSNOVNIH SREDSTEV

Člen 32

Register osnovnih sredstev

Stroški pridobitve, gradnje ali izboljšav se skupaj z ustreznim datumom vnesejo v register osnovnih sredstev za vsako osnovno sredstvo posebej.

Člen 33

Amortizacijska osnova

1. Amortizacijska osnova vključuje vse stroške, ki so neposredno povezani s pridobitvijo, gradnjo ali izboljšavo osnovnega sredstva.

Stroški ne vključujejo odbitnega davka na dodano vrednost.

Pri osnovnih sredstvih, ki jih proizvede davčni zavezanec, se amortizacijski osnovi prištejejo tudi posredni stroški, nastali pri proizvodnji sredstva, v kolikor se ne odbijejo drugače.

2. Amortizacijska osnova podarjenega sredstva je njegova tržna vrednost, kot je vključena v prihodkih.
3. Amortizacijska osnova osnovnega sredstva, ki se amortizira, se zmanjša za vsako subvencijo, neposredno povezano s pridobitvijo, gradnjo ali izboljšavo sredstva, iz člena 11(a).

Člen 34
Pravica do obračuna amortizacije

1. Ob upoštevanju odstavka 3 amortizacijo odbije ekonomski lastnik.
2. Pri pogodbah o zakupu, pri katerih se ekonomsko in pravno lastništvo razlikujeta, je ekonomski lastnik upravičen do odbitka obresti zakupnin od davčne osnove. Obresti zakupnin se vključijo v davčno osnovo pravnega lastnika.
3. Osnovno sredstvo lahko amortizira le en davčni zavezanec hkrati. Če ekonomskega lastnika sredstva ni mogoče določiti, je do odbitka amortizacije upravičen pravni lastnik. V tem primeru se obresti zakupnin ne vključijo v davčno osnovo pravnega lastnika.
4. Davčni zavezanec ne more zavrniti amortizacije.
5. Komisija lahko v skladu s členom 127 ter pod pogoji iz členov 128, 129 in 130 sprejme delegirane akte za določitev podrobnejših pravil o:
 - (a) opredelitvi pravnega in ekonomskega lastništva, zlasti v zvezi s stvarmi, danimi v zakup;
 - (b) izračunu glavnice in obresti zakupnin;
 - (c) izračunu amortizacijske osnove stvari, dane v zakup.

Člen 35
Amortizacija stroškov izboljšav

Stroški izboljšav se amortizirajo v skladu s pravili, ki se uporabljajo za izboljšano osnovno sredstvo, kot da bi bili povezani z novo pridobljenim osnovnim sredstvom.

Člen 36
Sredstva, ki se amortizirajo posamično

1. Brez poseganja v odstavek 2 ter člena 39 in 40 se osnovna sredstva amortizirajo posamično v amortizacijski dobi po metodi enakomernega časovnega amortiziranja. Amortizacijska doba osnovnega sredstva je za:
 - (a) stavbe: 40 let;
 - (b) opredmetena dolgoročna sredstva, razen stavb: 15 let;
 - (c) neopredmetena sredstva: obdobje, v katerem je zagotovljeno pravno varstvo sredstva ali dodeljena pravica, ali 15 let, če navedenega obdobja ni mogoče določiti.
2. Rabljene stavbe, rabljena opredmetena dolgoročna sredstva in rabljena neopredmetena sredstva se amortizirajo v skladu z naslednjimi pravili:

- (a) rabljena stavba se amortizira 40 let, razen če davčni zavezanec dokaže, da je ocenjena preostala amortizacijska doba stavbe krajša od 40 let, in se zato amortizira v takšnem krajšem obdobju;
- (b) rabljeno opredmeteno dolgoročno sredstvo se amortizira 15 let, razen če davčni zavezanec dokaže, da je ocenjena preostala amortizacijska doba sredstva krajša od 15 let, in se zato amortizira v takšnem krajšem obdobju;
- (c) rabljeno neopredmeteno sredstvo se amortizira 15 let, razen če se lahko določi preostalo obdobje, v katerem je zagotovljeno pravno varstvo sredstva ali je dodeljena pravica, in se zato amortizira v takšnem obdobju.

Člen 37 *Časovni okvir*

1. Amortizacija za celo leto se odbije v letu pridobitve ali začetka uporabe, kar se zgodi pozneje. Amortizacija se ne odbije v letu odtujitve.
2. Kadar je sredstvo prostovoljno ali neprostovoljno odtujeno med davčnim letom, se njegova vrednost za davčne namene in vrednost za davčne namene kakršnih koli stroškov izboljšav, ki nastanejo v zvezi s sredstvom, odbijeta od davčne osnove v navedenem letu. Kadar se zaradi osnovnega sredstva izvede izjemni odbitek iz člena 41, se odbitek iz člena 20 zmanjša, da se upošteva že prejet izjemni odbitek.

Člen 38 *Odložena olajšava za nadomestna sredstva*

1. Če se iztržki od odtujitve sredstva, ki se amortizira posamično, pred koncem drugega davčnega leta po davčnem letu, v katerem je bilo sredstvo odtujeno, ponovno vložijo v sredstvo, ki se uporablja za enak ali podoben namen, se znesek, za katerega navedeni iztržki presegajo vrednost sredstva za davčne namene, odbije v letu odtujitve. Amortizacijska osnova nadomestnega sredstva se zmanjša za enak znesek.

Prostovoljno odtujeno sredstvo mora imeti oseba v lasti najmanj tri leta pred odtujitvijo.

2. Nadomestno sredstvo se lahko nabavi v davčnem letu pred odtujitvijo.

Če se nadomestno sredstvo ne nabavi pred koncem drugega davčnega leta po letu, v katerem je bilo sredstvo odtujeno, se znesek, odbit v letu odtujitve, povišan za 10 %, prišteje davčni osnovi v drugem davčnem letu po odtujitvi.

3. Če davčni zavezanec izstopi iz skupine, katere član je, ali preneha uporabljati sistem iz te direktive v prvem letu brez nakupa nadomestnega sredstva, se znesek, odbit v letu odtujitve, prišteje davčni osnovi. Če davčni zavezanec izstopi iz skupine ali preneha uporabljati sistem v drugem letu, se navedeni znesek poveča za 10 %.

Člen 39
Skupina sredstev

1. Osnovna sredstva, razen sredstev iz členov 36 in 40, se amortizirajo skupaj v eni skupini sredstev po letni stopnji, ki znaša 25 % amortizacijske osnove.
2. Amortizacijska osnova skupine sredstev na koncu davčnega leta je njena vrednost za davčne namene na koncu prejšnjega leta, pri čemer se prilagodi za sredstva, ki so v skupino med tekočim letom dodana in za sredstva, ki so iz nje odvzeta. Prilagoditve so povezane s stroški pridobitve, gradnje ali izboljšav sredstev (ki se prištejejo) in iztržki od odtujitve sredstev ter kakršnim koli povračilom izgube ali uničenja sredstva (ki se odbijejo).
3. Če je amortizacijska osnova, izračunana v skladu z odstavkom 2, negativna, se ji prišteje znesek, tako da znaša nič. Enak znesek se prišteje davčni osnovi.

Člen 40
Sredstva, ki se ne amortizirajo

Naslednja sredstva se ne amortizirajo:

- (a) opredmetena osnovna sredstva, ki se ne obrabijo in ne zastarijo, kot so zemljišča, umetniška dela, starine ali nakit;
- (b) finančna sredstva.

Člen 41
Izjemna amortizacija

1. Če davčni zavezanec v izjemnih okoliščinah dokaže, da se je vrednost osnovnega sredstva, ki se ne amortizira, na koncu davčnega leta trajno zmanjšala, lahko odbije znesek, ki je enak zmanjšanju vrednosti. Vendar takšen odbitek ni možen za sredstva, za katera so iztržki od njihove odtujitve oproščeni.
2. Če se vrednost sredstva, za katerega je bila v prejšnjem letu obračunana izjemna amortizacija, poveča, se davčni osnovi v letu, v katerem je prišlo do povečanja, prišteje znesek, enak povečanju. Vendar takšna prišteta vrednost ali prištete vrednosti skupaj ne presegaajo zneska prvotno odobrenega odbitka.

Člen 42
Podrobna določitev kategorij osnovnih sredstev

Za podrobnejšo določitev kategorij osnovnih sredstev iz tega poglavja lahko Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 127 ter pod pogoji iz členov 128, 129 in 130.

POGLAVJE VII

IZGUBE

Člen 43

Izgube

1. Izguba, ki jo ima davčni zavezanec ali stalna poslovna enota davčnega zavezanca nerezidenta v davčnem letu, se lahko odbije v naslednjih davčnih letih, če ni v tej direktivi določeno drugače.
2. Zaradi zmanjšanja davčne osnove zaradi izgub v prejšnjih davčnih letih znesek ne sme biti negativen.
3. Najprej se upoštevajo najstarejše izgube.

POGLAVJE VIII

DOLOČBE O VKLJUČITVI V SISTEM IZ TE DIREKTIVE IN IZKLJUČITVI IZ NJEGA

Člen 44

Splošno pravilo o pripoznanju in vrednotenju sredstev in obveznosti

Kadar se davčni zavezanec odloči za uporabo sistema iz te direktive, se vsa sredstva in obveznosti pripoznajo po vrednosti, ki se izračuna v skladu z nacionalnimi davčnimi predpisi neposredno pred dnevom začetka uporabe sistema, če v tej direktivi ni določeno drugače.

Člen 45

Ustreznost osnovnih sredstev za namene amortizacije

1. Osnovna sredstva, vključena v sistem iz te direktive, se amortizirajo v skladu s členi 32 do 42.
2. Ne glede na odstavek 1 se uporabljajo naslednja pravila o amortizaciji:
 - (a) osnovna sredstva, ki se amortizirajo posamično v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se je za davčnega zavezanca uporabljala prej, in v skladu s pravili sistema, se amortizirajo v skladu s členom 36(2);
 - (b) osnovna sredstva, ki so se amortizirala posamično v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se je za davčnega zavezanca uporabljala prej, vendar se v skladu s pravili sistema ne amortizirajo posamično, so dodana v skupino sredstev iz člena 39;

- (c) osnovna sredstva, ki so bila vključena v skupino sredstev za amortizacijo v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se je za davčnega zavezanca uporabljala prej, so vključena v sistem v skupini sredstev iz člena 39, tudi če bi se po pravilih sistema amortizirala posamično;
- (d) osnovna sredstva, ki se niso amortizirala ali niso bila amortizirana v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se je za davčnega zavezanca uporabljala prej, vendar se amortizirajo po pravilih sistema, se amortizirajo v skladu s členom 36(1) ali členom 39.

Člen 46

Dolgoročne pogodbe ob vključitvi v sistem

Prihodki in odhodki, za katere se v skladu s členom 24(2) in (3) šteje, da so bili vnaprej vračunani ali so nastali, preden se je davčni zavezanec odločil za sistem iz te direktive, vendar še niso bili vključeni v davčno osnovo v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se je za davčnega zavezanca uporabljala prej, se prištejejo k davčni osnovi ali se od nje odbijejo v skladu s pravili o časovnem okviru iz nacionalne zakonodaje.

Prihodki, ki so bili pred odločitvijo davčnega zavezanca za sistem obdavčeni v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodka pravnih oseb v znesku, ki presega znesek, ki bi bil vključen v davčno osnovo v skladu s členom 24(2), se od davčne osnove odbijejo.

Člen 47

Rezervacije in odbitki ob vključitvi v sistem

1. Rezervacije, rezervacije za pokojnine in odbitki slabih dolgov iz členov 25, 26 in 27 se odbijejo le, če so nastali zaradi dejavnosti ali transakcij, ki so bile izvedene po odločitvi davčnega zavezanca za sistem iz te direktive.
2. Odhodki, nastali v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki so bile izvedene pred odločitvijo davčnega zavezanca za sistem, vendar niso bili odbiti, se odbijejo.
3. Zneski, odbiti že pred odločitvijo za sistem, se ne smejo ponovno odbiti.

Člen 48

Izgube pred vključitvijo

Kadar izgube davčnega zavezanca nastanejo pred odločitvijo za sistem iz te direktive in bi lahko bile v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo prenesene, vendar še niso bile pobotane z obdavčljivim dobičkom, se lahko navedene izgube odbijejo od davčne osnove v obsegu, ki je določen z navedeno nacionalno zakonodajo.

Člen 49

Splošno pravilo za izključitev iz sistema

Kadar davčni zavezanec izstopi iz sistema iz te direktive, se sredstva in obveznosti pripoznajo po vrednosti, ki se izračuna v skladu s pravili sistema, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

Člen 50

Skupinsko amortizirana osnovna sredstva

Ko davčni zavezanec izstopi iz sistema iz te direktive, se njegova skupina sredstev v sistemu iz te direktive zaradi nacionalnih davčnih predpisov, ki se uporabljajo naknadno, pripozna kot ena skupina sredstev, ki se amortizira degresivno po letni stopnji 25 %.

Člen 51

Dolgoročne pogodbe ob izstopu iz sistema

Ko davčni zavezanec izstopi iz sistema, se prihodki in odhodki iz dolgoročnih pogodb obravnavajo v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se uporablja naknadno. Vendar se prihodki in odhodki, ki so v sistemu iz te direktive že upoštevani za davčne namene, ne upoštevajo ponovno.

Člen 52

Rezervacije in odbitki ob izstopu iz sistema

Ko davčni zavezanec izstopi iz sistema iz te direktive, se odhodki, ki so že odbiti v skladu s členi 25 do 27, ne smejo ponovno odbiti.

Člen 53

Izgube ob izstopu iz sistema

Izgube davčnega zavezanca, ki še niso pobotane z obdavčljivim dobičkom v skladu s pravili sistema iz te direktive, se prenesejo naprej v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb.

POGLAVJE IX

KONSOLIDACIJA

Člen 54

Ustrezne odvisne družbe

1. Ustrezne odvisne družbe so neposredne odvisne družbe in odvisne družbe nižjega ranga, v katerih ima matična družba naslednje pravice:
 - (a) pravico do uveljavitve več kot 50 % glasovalnih pravic;
 - (b) lastninsko pravico do več kot 75 % kapitala družbe ali več kot 75 % pravic do udeležbe pri dobičku.
2. Pri izračunu pragov iz odstavka 1 se za družbe, ki niso neposredne odvisne družbe, uporabljajo naslednja pravila:

- (a) ko je dosežen prag glasovalnih pravic za neposredne odvisne družbe in odvisne družbe nižjega ranga, se šteje, da ima matična družba 100 % takšnih pravic;
- (b) pravica do dobička in lastništvo kapitala se izračunata s pomnožitvijo deležev v odvisnih družbah vsakega ranga. Pri izračunu se upoštevajo tudi lastninske pravice v višini do 75 %, ki jih ima neposredno ali posredno matična družba, vključno s pravicami v družbah, ki so rezidentke v tretji državi.

Člen 55
Oblikovanje skupine

1. Davčni zavezanec rezident oblikuje skupino z:
 - (a) vsemi svojimi stalnimi poslovnimi enotami v drugih državah članicah;
 - (b) vsemi stalnimi poslovnimi enotami v državi članici svojih ustreznih odvisnih družb, ki so rezidentke v tretji državi;
 - (c) vsemi svojimi ustreznimi odvisnimi družbami rezidentkami v eni ali več državah članicah;
 - (d) drugimi davčnimi zavezanci rezidenti, ki so ustrezne odvisne družbe iste družbe, ki je rezidentka v tretji državi in izpolnjuje pogoje iz člena 2(2)(a).
2. Davčni zavezanec nerezident oblikuje skupino z vsemi svojimi stalnimi poslovnimi enotami v državah članicah in vsemi svojimi ustreznimi odvisnimi družbami rezidentkami v eni ali več državah članicah, vključno s stalnimi poslovnimi enotami slednjih v državah članicah.

Člen 56
Nesolventnost

Družba v postopku zaradi nesolventnosti ali postopku likvidacije ne more postati član skupine. Davčni zavezanec, za katerega je razglašena nesolventnost ali je v postopku likvidacije, takoj izstopi iz skupine.

Člen 57
Obseg konsolidacije

1. Davčne stopnje članov skupine se konsolidirajo.
2. Kadar je konsolidirana davčna osnova negativna, se izguba prenese naprej in pobota z naslednjo pozitivno konsolidirano davčno osnovo. Kadar je konsolidirana davčna osnova pozitivna, se razdeli v skladu s členi 86 do 102.

Člen 58
Časovni okvir

1. Pragi iz člena 54 morajo biti izpolnjeni celotno davčno leto.

2. Ne glede na odstavek 1 davčni zavezanec postane član skupine na dan, ko doseže prage iz člena 54. Pragi morajo biti doseženi najmanj devet zaporednih mesecev, v nasprotnem primeru se šteje, da davčni zavezanec ni nikoli postal član skupine.

Člen 59

Izključitev transakcij znotraj skupine

1. Pri izračunu konsolidirane davčne osnove se dobički in izgube iz transakcij, ki jih neposredno med seboj izvršijo člani skupine, ne upoštevajo.
2. Za ugotovitev transakcije znotraj skupine morata biti obe strani pri transakciji ob izvršitvi transakcije člana skupine, pri čemer se s tem povezani prihodki in odhodki pripoznajo.
3. Skupine uporabljajo usklajeno in ustrezno dokumentirano metodo evidentiranja transakcij znotraj skupine. Skupine lahko spremenijo metodo na začetku davčnega leta, in sicer le zaradi legitimnih gospodarskih razlogov.
4. Metoda evidentiranja transakcij znotraj skupine omogoča, da se vsi prenosi in vsa prodaja znotraj skupine določijo po najnižjih stroških in vrednosti za davčne namene.

Člen 60

Davčni odtegljaji in obdavčitev na viru

Davčni odtegljaji ali drugi davki na viru se za transakcije med člani skupine ne obračunavajo.

POGLAVJE X

VKLJUČITEV V SKUPINO IN IZSTOP IZ NJE

Člen 61

Osnovna sredstva ob vključitvi v skupino

Kadar je davčni zavezanec na dan vključitve v skupino ekonomski lastnik osnovnih sredstev, ki se ne amortizirajo ali se amortizirajo posamično, in član skupine katero koli od teh sredstev odtuji v petih letih od navedenega dne, se v letu odtujitve porazdeljeni delež člana skupine, ki je bil ekonomski lastnik teh sredstev na dan vključitve, prilagodi. Iztržki od takšne odtujitve se prištejejo navedenemu deležu, stroški, povezani s sredstvi, ki se ne amortizirajo, in vrednost sredstev, ki se amortizirajo, pa se za davčne namene odbijejo.

Takšna prilagoditev se uporabi tudi za finančna sredstva, razen za deleže v odvisnih podjetjih, deleže v lastniškem kapitalu drugih družb in lastne delnice.

Če davčni zavezanec zaradi reorganizacije podjetja ne obstaja več ali nima več stalne poslovne enote v državi članici, v kateri je bil rezident na dan vključitve v skupino, se za uporabo določb tega člena šteje, da ima tam stalno poslovno enoto.

Člen 62
Dolgoročne pogodbe ob vključitvi v skupino

Prihodki in odhodki, ki so v skladu s členom 24(2) in (3) vnaprej vračunani pred vključitvijo davčnega zavezanca v skupino, vendar še niso bili upoštevani pri izračunu davka v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se uporablja, se v skladu s pravili o časovnem okviru iz nacionalne zakonodaje prištejejo k porazdeljenemu deležu ali se od njega odbijejo.

Prihodki, ki so bili pred vključitvijo davčnega zavezanca v skupino obdavčeni v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb v znesku, višjem od zneska, ki bi bil obračunan v skladu s členom 24(2), se odbijejo od porazdeljenega deleža.

Člen 63
Rezervacije in odbitki ob vključitvi v skupino

Odhodki iz členov 25, 26 in 27, ki so nastali v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, izvedenimi pred vključitvijo davčnega zavezanca v skupino, za katere pa ni bila oblikovana rezervacija ali izveden odbitek v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, se odbijejo le od porazdeljenega deleža davčnega zavezanca, razen če so nastali več kot pet let po vključitvi davčnega zavezanca v skupino.

Člen 64
Izgube ob vključitvi v skupino

Izgube, ki se ne odštejejo in jih je imel davčni zavezanec ali stalna poslovna enota v skladu s predpisi iz te direktive ali v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb pred vključitvijo v skupino, se ne smejo pobotati s konsolidirano davčno osnovo. Takšne izgube se prenesejo naprej in se lahko pobotajo s porazdeljenim deležem v skladu s členom 43 ali nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki bi se uporabljala za davčnega zavezanca, če sistema iz te direktive ne bi bilo.

Člen 65
Prenehanje obstoja skupine

Kadar skupina preneha obstajati, se davčno leto šteje za končano. Konsolidirana davčna osnova in kakršne koli izgube skupine, ki se ne odštejejo, se pripišejo vsakemu članu skupine v skladu s členi 86 do 102 na podlagi porazdelitvenih faktorjev, ki se uporabljajo za davčno leto, v katerem je skupina prenehala obstajati.

Člen 66
Izgube po prenehanju obstoja skupine

Po prenehanju obstoja skupine se izgube obravnavajo na naslednji način:

- (a) če davčni zavezanec ostane v sistemu iz te direktive, vendar zunaj skupine, se izgube prenesejo naprej in pobotajo v skladu s členom 43;

- (b) če se davčni zavezanec vključi v drugo skupino, se izgube prenesejo naprej in pobotajo z njegovim porazdeljenim deležem;
- (c) če davčni zavezanec izstopi iz sistema, se izgube prenesejo naprej in pobotajo v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se zanj začne uporabljati, kot če bi nastale, ko se je za davčnega zavezanca uporabljala navedena zakonodaja.

Člen 67

Osnovna sredstva ob izstopu iz skupine

Če so osnovna sredstva, ki se ne amortizirajo ali se amortizirajo posamično, razen sredstev, za katera velja zmanjšana oprostitvev iz člena 75, odtujena v treh letih po izstopu davčnega zavezanca, ki je ekonomski lastnik teh sredstev, iz skupine, se iztržki prištejejo konsolidirani davčni osnovi skupine v letu odtujitve, stroški, povezani s sredstvi, ki se ne amortizirajo, in vrednost sredstev, ki se amortizirajo, za davčne namene, pa se odbijejo.

Enako pravilo velja za finančna sredstva, razen za deleže v odvisnih podjetjih, deleže v lastniškem kapitalu drugih družb in lastne delnice.

Iztržki od odtujitve se v obsegu, v katerem se prištejejo konsolidirani davčni osnovi skupine, ne obdavčujejo na druge načine.

Člen 68

Lastno ustvarjena neopredmetena sredstva

Kadar davčni zavezanec, ki je ekonomski lastnik enega ali več lastno ustvarjenih neopredmetenih sredstev, izstopi iz skupine, se konsolidirani davčni osnovi ostalih članov skupine prišteje znesek, enak stroškom, ki so v zvezi z navedenimi sredstvi nastali za raziskave, razvoj, trženje in oglaševanje v preteklih petih letih. Vendar ob izstopu davčnega zavezanca iz skupine prišteti znesek ne presega vrednosti sredstev. Navedeni stroški se pripišejo davčnemu zavezancu, ki izstopi iz skupine, in se obravnavajo v skladu z nacionalno zakonodajo o davku od dohodkov pravnih oseb, ki se začne uporabljati za davčnega zavezanca, ali v skladu s pravili iz te direktive, če ostane v sistemu iz te direktive.

Člen 69

Izgube ob izstopu iz skupine

Izgube se članu skupine, ki izstopi iz skupine, ne pripišejo.

POGLAVJE XI

REORGANIZACIJE PODJETIJ

Člen 70

Reorganizacije podjetij v skupini

1. Z reorganizacijo podjetja v skupini ali prenosom pravnega sedeža davčnega zavezanca, ki je član skupine, se dobički ali izgube za namene določitve konsolidirane davčne osnove ne ustvarijo. Uporablja se člen 59(3).
2. Kadar se ne glede na odstavek 1 zaradi reorganizacije podjetja ali več transakcij med člani skupine v obdobju dveh let skoraj vsa sredstva davčnega zavezanca prenesejo v drugo državo članico in se faktor sredstev znatno spremeni, se uporabljajo naslednja pravila.

V petih letih po prenosu se prenesena sredstva pripišejo faktorju sredstev davčnega zavezanca, ki je prenesel sredstva, dokler je član skupine ekonomski lastnik sredstev. Če davčni zavezanec ne obstaja več ali nima več stalne poslovne enote v državi članici, iz katere so bila sredstva prenesena, se za uporabo določb tega člena šteje, da ima tam stalno poslovno enoto.

Člen 71

Obravnava izgub v primeru reorganizacije podjetja med dvema ali več skupinami

1. Kadar zaradi reorganizacije podjetja ena ali več skupin ali dva ali več članov skupine postanejo del druge skupine, se kakršne koli izgube prejšnje skupine ali skupin, ki se ne odštejejo, pripišejo vsakemu članu druge skupine v skladu s členi 86 do 102 na podlagi faktorjev, ki se uporabljajo za davčno leto, v katerem je bila reorganizacija podjetja izvedena, ter se prenesejo naprej v naslednja leta.
2. Kadar se dva ali več glavnih davčnih zavezancev združi v skladu s členom 2(a)(i) in (ii) Direktive Sveta 2009/133/ES¹⁹, se vsaka izguba skupine, ki se ne odšteje, pripiše njenim članom v skladu s členi 86 do 102 na podlagi faktorjev, ki se uporabljajo za davčno leto, v katerem je bila izvedena združitev, ter se prenese naprej v naslednja leta.

¹⁹ UL L 310, 25.11.2009, str. 34.

POGLAVJE XII

POSLOVANJE MED SKUPINO IN DRUGIMI SUBJEKTI

Člen 72

Progresivna oprostitve

Brez poseganja v člen 75 se lahko prihodki, ki so oproščeni davka v skladu s členom 11(c), (d) ali (e), upoštevajo pri določitvi davčne osnove davčnega zavezanca.

Člen 73

Klavzula o prenosu

Člen 11(c), (d) ali (e) se ne uporablja, kadar se je za subjekt, ki je izplačal dobiček, subjekt, katerega deleži so odtujeni, ali za stalno poslovno enoto v državi rezidence subjekta ali državi, v kateri je stalna poslovna enota, uporabljala ena od naslednjih ureditev:

- (a) davek od dobička v skladu s splošno ureditvijo v zadevni tretji državi po zakonski stopnji davka od dohodkov pravnih oseb, ki je nižja od 40 % povprečne zakonske stopnje davka od dohodkov pravnih oseb, ki se uporablja v državah članicah;
- (b) posebna ureditev v navedeni tretji državi, ki omogoča znatno nižjo obdavčitev kot splošna ureditev.

Komisija vsako leto objavi povprečno zakonsko stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb, ki se uporablja v državah članicah. Izračuna se kot aritmetična sredina. V tem členu ter členih 81 in 82 spremembe stopnje najprej veljajo za davčne zavezance v davčnem letu po uveljavitvi spremembe.

Člen 74

Izračun dohodka tuje stalne poslovne enote

Kadar se člen 73 uporablja za dohodek stalne poslovne enote v tretji državi, se njeni prihodki, odhodki in druge odbitne postavke določijo v skladu s pravili sistema iz te direktive.

Člen 75

Prepoved oproščene odtujitve deležev

Kadar davčni zavezanec zaradi odtujitve deležev izstopi iz skupine in je navedeni davčni zavezanec v tekočem ali prejšnjih davčnih letih s transakcijo znotraj skupine pridobil eno ali več osnovnih sredstev, ki niso skupinsko amortizirana sredstva, je znesek, ki ustreza navedenim sredstvom, izključen iz oprostitve, razen če se dokaže, da so bile transakcije znotraj skupine izvedene zaradi legitimnih gospodarskih razlogov.

Znesek, izključen iz oprostitve, je enak tržni vrednosti sredstva ali sredstev ob prenosu, ki se zmanjša za vrednost sredstev za davčne namene ali stroške iz člena 20, povezane z osnovnimi sredstvi, ki se ne amortizirajo.

Kadar je dejanski lastnik odtujenih deležev davčni zavezanec nerezident ali davčni nezavezanec, se šteje, da je davčni zavezanec, ki je imel sredstva pred transakcijo znotraj skupine iz prvega odstavka, prejel tržno vrednost sredstva ali sredstev, zmanjšano za vrednost za davčne namene.

Člen 76

Obresti in licenčnine ter drugi dohodki, obdavčeni na viru

1. Kadar davčni zavezanec prejema dohodek, ki je bil obdavčen v drugi državi članici ali tretji državi in ni dohodek, ki je oproščen v skladu s členom 11(c), (d) ali (e), je dovoljen odbitek od davčne obveznosti navedenega davčnega zavezanca.
2. Odbitek se razdeli med člane skupine po formuli, ki se uporablja za navedeno davčno leto v skladu s členi 86 do 102.
3. Odbitek se izračuna za vsako državo članico ali tretjo državo posebej in za vsako vrsto dohodka. Odbitek ne presega zneska, dobljenega tako, da se za dohodek davčnega zavezanca ali stalne poslovne enote uporabi stopnja davka od dohodkov pravnih oseb države članice, v kateri je davčni zavezanec rezident ali v kateri je stalna poslovna enota.
4. Pri izračunu odbitka se znesek dohodka zmanjša za povezane odbitne stroške, za katere se šteje, da znašajo 2 % dohodka, razen če davčni zavezanec dokaže nasprotno.
5. Odbitek za davčno obveznost v tretji državi ne sme presegati končne obveznosti davčnega zavezanca iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb, razen če sporazum med njegovo državo članico rezidentstva in tretjo državo določa drugače.

Člen 77

Davčni odtegljaj

Na obresti in licenčnine, ki jih davčni zavezanec plača prejemniku zunaj skupine, se lahko plača davčni odtegljaj v državi članici davčnega zavezanca v skladu z veljavnimi pravili nacionalne zakonodaje in kakršnimi koli veljavnimi konvencijami o dvojnem obdavčevanju. Davčni odtegljaj se razdeli med države članice po formuli, ki se uporablja za davčno leto, v katerem je davek obračunan v skladu s členi 86 do 102.

POGLAVJE XIII

TRANSAKCIJE MED POVEZANIMI PODJETJI

Člen 78

Povezana podjetja

1. Če je davčni zavezanec neposredno ali posredno udeležen pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu davčnega nezavezanca ali davčnega zavezanca, ki ni vključen v isto skupino, se podjetji štejeta za povezani podjetji.

Če so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu davčnega zavezanca in davčnega nezavezanca ali davčnih zavezancev, ki niso vključeni v isto skupino, se vse zadevne družbe štejejo za povezana podjetja.

Davčni zavezanec se šteje za povezano podjetje svoje stalne poslovne enote v tretji državi. Davčni zavezanec nerezident se šteje za povezano podjetje svoje stalne poslovne enote v državi članici.

2. V odstavku 1 se uporabljajo naslednja pravila:

- (a) udeležba pri nadzoru pomeni delež, ki presega 20 % glasovalnih pravic;
- (b) udeležba v kapitalu pomeni lastninsko pravico, ki presega 20 % kapitala;
- (c) udeležba pri upravljanju pomeni položaj z znatnim vplivom na upravljanje povezanega podjetja;
- (d) posameznik, njegov zakonec in predniki ali potomci se štejejo za eno osebo.

Pri posredni udeležbi se izpolnjevanje zahtev iz točk (a) in (b) določi tako, da se pomnožijo deleži po zaporednih stopnjah. Za davčnega zavezanca z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.

Člen 79

Prilagoditev transfernih cen v razmerjih med povezanimi podjetji

Kadar za razmerja med povezanimi podjetji obstajajo ali so določeni pogoji, ki se razlikujejo od pogojev, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se dohodki, ki bi jih pod takšnimi pogoji imel davčni zavezanec, vendar jih zaradi takšnih pogojev nima, vključijo v dohodek davčnega zavezanca in se ustrezno obdavčijo.

POGLAVJE XIV

PREDPISI O PREPREČEVANJU ZLORAB

Člen 80

Splošni predpis o preprečevanju zlorab

Lažne transakcije, izvršene izključno z namenom izogibanja obdavčitvi, se pri izračunu davčne osnove ne upoštevajo.

Prvi odstavek se ne uporablja za dejanske gospodarske dejavnosti, pri katerih lahko davčni zavezanec izbere med dvema ali več možnimi transakcijami z enakim gospodarskim rezultatom, vendar različnimi davčnimi osnovami.

Člen 81

Prepoved odbitkov obresti

1. Obresti, plačane povezanemu podjetju, ki je rezident v tretji državi, se ne odbijejo, če sporazum o izmenjavi informacij, primerljiv z izmenjavo informacij na zahtevo iz Direktive 2011/16/EU, ni sklenjen in če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (a) določen je davek od dobička v skladu s splošno ureditvijo v tretji državi po zakonski stopnji davka od dohodkov pravnih oseb, ki je nižja od 40 % povprečne zakonske stopnje davka od dohodkov pravnih oseb, ki se uporablja v državah članicah;
 - (b) za povezano podjetje velja posebna ureditev v tej tretji državi, ki omogoča bistveno nižjo obdavčitev kot splošna ureditev.
2. izraz „obresti“ pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz vrednostnih papirjev ter dohodek od obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam ali zadolžnicam. Kazni zaradi zamude pri plačilu se ne štejejo za obresti.
3. Ne glede na odstavek 1 se obresti, plačane subjektu, ki je rezident v tretji državi, s katero ni sklenjen sporazum o izmenjavi informacij, primerljiv z izmenjavo informacij na zahtevo iz Direktive 2011/16/EU, odbijejo v znesku, ki ne presega zneska, ki bi bil določen med dvema nepovezanima podjetjema, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (a) znesek navedenih obresti je vključen v davčno osnovo kot dohodek povezanega podjetja v skladu s členom 82;
 - (b) obresti se plačajo družbi, katere glavni razred delnic je vključen v redno trgovanje na eni ali več priznanih borzah;

- (c) obresti se plačajo subjektu, ki v državi rezidentstva dejavno opravlja trgovinsko ali poslovno dejavnost. To pomeni neodvisno pridobitno dejavnost, ki se izvaja za ustvarjanje dobička in pri kateri uslužbenci in zaposleni opravljajo bistvene poslovodne in operativne dejavnosti.

Člen 82
Tuje odvisne družbe

1. Davčna osnova vključuje nerazdeljeni dohodek subjekta, ki je rezident v tretji državi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) davčni zavezanec je sam ali s povezanimi podjetji neposredno ali posredno udeležen v subjektu z več kot 50 % glasovalnih pravic ali ima več kot 50 % kapitala ali je upravičen do več kot 50 % dobička navedenega subjekta;
 - (b) v skladu s splošno ureditvijo v tretji državi je dobiček obdavčen po zakonski stopnji davka od dohodkov pravnih oseb, ki je nižja od 40 % povprečne zakonske stopnje davka od dohodkov pravnih oseb, ki se uporablja v državah članicah, ali za subjekt velja posebna ureditev, ki omogoča znatno nižjo obdavčitev kot splošna ureditev;
 - (c) več kot 30 % dohodka, ki ga prejme subjekt, spada v eno ali več kategorij iz odstavka 3;
 - (d) družba ni družba, katere glavni razred delnic je vključen v redno trgovanje na eni ali več priznanih borzah.
2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar je tretja država pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in je sklenjen sporazum o izmenjavi informacij, primerljiv z izmenjavo informacij na zahtevo iz Direktive 2011/16/EU.
3. V točki (c) odstavka 1 se naslednje kategorije dohodka upoštevajo, če je več kot 50 % kategorije subjektovega dohodka ustvarjenih s transakcijami z davčnim zavezancem ali njegovimi povezanimi podjetji:
 - (a) obresti ali drug dohodek iz finančnih sredstev;
 - (b) licenčnine ali drug dohodek, ki izhaja iz intelektualne lastnine;
 - (c) dividende in dohodek od odtujitve deležev;
 - (d) dohodek od premičnega premoženja;
 - (e) dohodek od nepremičnega premoženja, razen če država članica davčnega zavezanca ni upravičena do obdavčitve dohodka v skladu s sporazumom, sklenjenim s tretjo državo;
 - (f) dohodek od zavarovalniških, bančnih in drugih finančnih dejavnosti.

Člen 83
Izračun

1. Dohodek, ki se vključi v davčno osnovo, se izračuna v skladu s pravili iz členov 9 do 15. Izgube tujega subjekta se ne vključijo v davčno osnovo, ampak se prenesejo naprej in upoštevajo pri uporabi člena 82 v naslednjih letih.
2. Dohodek, ki se vključi v davčno osnovo, se izračuna glede na pravico davčnega zavezanca do udeležbe pri dobičku tujega subjekta.
3. Dohodek se vključi v davčno leto, v katerem se konča davčno leto tujega subjekta.
4. Če tuji subjekt razdeli dobiček davčnemu zavezancu naknadno, se zneski dohodka, ki so bili predhodno vključeni v davčno osnovo v skladu s členom 82, odbijejo od davčne osnove pri izračunu davčne obveznosti davčnega zavezanca za razdeljeni dohodek.
5. Če davčni zavezanec odtuji svoj delež v subjektu, se iztržki pri izračunu davčne obveznosti davčnega zavezanca za navedene iztržke zmanjšajo za nerazdeljene zneske, ki so že vključeni v davčno osnovo.

POGLAVJE XV

PREGLEDNI SUBJEKTI

Člen 84

Pravila o razporeditvi dohodka preglednih subjektov davčnim zavezancem z udeležbo

1. Kadar se subjekt v državi članici, v kateri ima poslovno enoto, obravnava kot pregleden, davčni zavezanec, ki je udeležen v subjektu, vključi svoj delež v dohodku subjekta v svojo davčno osnovo. Pri tem izračunu se dohodek izračuna v skladu s predpisi iz te direktive.
2. Transakcije med davčnim zavezancem in subjektom se ne upoštevajo sorazmerno z deležem davčnega zavezanca v subjektu. V skladu s tem se šteje, da je dohodek davčnega zavezanca od takšnih transakcij delež zneska, o katerem bi se dogovorila nepovezana podjetja in je izračunan na podlagi neodvisnega tržnega načela, ki ustreza zunanjemu lastništvu subjekta.
3. Davčni zavezanec je upravičen do oprostitve dvojne obdavčitve v skladu s členom 76(1), (2), (3) in (5).

Člen 85

Pravila o določitvi preglednosti pri subjektih tretjih držav

Kadar je subjekt v tretji državi, se njegova preglednost določi v skladu z zakonodajo države članice davčnega zavezanca. Če sta v istem subjektu, ki je v tretji državi, udeležena najmanj

dva člana skupine, obravnavo subjekta sporazumno določijo zadevne države članice. Če dogovora ni, odloči glavni davčni organ.

POGLAVJE XVI

PORAZDELITEV KONSOLIDIRANE DAVČNE OSNOVE

Člen 86

Splošna načela

1. Konsolidirana davčna osnova se vsako davčno leto razdeli med člane skupine na podlagi formule za porazdelitev. Pri določitvi porazdeljenega deleža člana skupine A je formula naslednja, pri čemer so faktorji prodaje, dela in sredstev enako ponderirani:

$$\text{Delež A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Prodaja}^A}{\text{Prodaja}^{\text{skupina}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Plačilo za delo}^A}{\text{Plačilo za delo}^{\text{skupina}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Št. zaposlenih}^A}{\text{Št. zaposlenih}^{\text{skupina}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Sredstva}^A}{\text{Sredstva}^{\text{skupina}}} \right) * \text{Kons. davčna osnova}$$

2. Konsolidirana davčna osnova skupine se razdeli le, kadar je pozitivna.
3. Izračun za razdelitev konsolidirane davčne osnove se izvede konec davčnega leta skupine.
4. Da se obdobje šteje za cel koledarski mesec, mora preteči najmanj 15 dni.

Člen 87

Zaščitna klavzula

Če glavni davčni zavezanec ali pristojni organ meni, da rezultat porazdelitve članu skupine ne predstavlja pošteno obsega poslovne dejavnosti navedenega člana skupine, lahko glavni davčni zavezanec ali zadevni organ kot izjemo od pravila iz člena 86 zahteva uporabo nadomestne metode. Nadomestna metoda se uporabi, če se po posvetovanju med pristojnimi organi in, kadar je primerno, po razpravah v skladu s členom 132 vsi zadevni organi strinjajo z nadomestno metodo. Država članica, v kateri je glavni davčni organ, Komisijo obvesti o uporabljeni nadomestni metodi.

Člen 88

Vključitev v skupino in izstop iz nje

Kadar se družba vključi v skupino ali iz nje izstopi med davčnim letom, se njen porazdeljeni delež izračuna sorazmerno ob upoštevanju števila koledarskih mesecev, ko je bila družba vključena v skupino v davčnem letu.

Člen 89
Pregledni subjekti

Kadar je davčni zavezanec udeležen v preglednem subjektu, faktorji, ki se uporabljajo pri izračunu njegovega porazdeljenega deleža, vključujejo prodajo, plačila za delo in sredstva preglednega subjekta sorazmerno z udeležbo davčnega zavezanca v njegovem dobičku in izgubi.

Člen 90
Sestava faktorja dela

1. Faktor dela je sestavljen polovično iz celotnega zneska plačila za delo člana skupine kot števca in celotnega zneska plačila za delo skupine kot imenovalca ter polovično iz števila zaposlenih člana skupine kot števca in števila zaposlenih skupine kot imenovalca. Kadar je posamezen zaposleni vključen v faktor dela člana skupine, se znesek plačila za delo za navedenega zaposlenega dodeli tudi faktorju dela navedenega člana skupine.
2. Število zaposlenih se izmeri na koncu davčnega leta.
3. Opredelitev zaposlenega je določena z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri se opravlja delo.

Člen 91
Razporeditev zaposlenih in plačila za delo

1. Zaposleni so vključeni v faktor dela člana skupine, od katerega prejmejo plačilo.
2. Kadar zaposleni fizično opravljajo delo pod nadzorom in z odgovornostjo člana skupine, ki ni član skupine, od katerega prejemajo plačilo, so ti zaposleni in z njimi povezan znesek plačil za delo ne glede na odstavek 1 vključeni v faktor dela prej navedenega člana skupine.

To pravilo se uporablja le, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) takšno delo poteka neprekinjeno najmanj tri mesece;
 - (b) takšni zaposleni zavzemajo najmanj 5 % vseh zaposlenih člana skupine, od katerega prejmejo plačilo.
3. Ne glede na odstavek 1 zaposleni vključujejo osebe, ki niso zaposlene neposredno pri članu skupine, vendar opravljajo naloge, podobne nalogam zaposlenih.
 4. Izraz „plačilo za delo“ vključuje stroške plač, mezd, nagrad in vseh drugih plačil zaposlenim, vključno s stroški pokojninskega in socialnega zavarovanja, ki jih plača delodajalec.
 5. Stroški plač se vrednotijo v znesku stroškov, ki jih delodajalec v davčnem letu obravnava kot odbitne.

Člen 92
Sestava faktorja sredstev

1. Faktor sredstev je sestavljen iz povprečne vrednosti vseh opredmetenih osnovnih sredstev, ki jih ima v lasti, najemu ali zakupu član skupine, kot števca in povprečne vrednosti vseh opredmetenih osnovnih sredstev, ki jih ima v lasti, najemu ali zakupu skupina, kot imenovalca.
2. V petih letih po vključitvi davčnega zavezanca v obstoječo ali novo skupino njegov faktor sredstev vključuje tudi skupen znesek stroškov, ki jih je imel davčni zavezanec za raziskave, razvoj, trženje in oglaševanje v šestih letih pred vključitvijo v skupino.

Člen 93
Razporeditev sredstev

1. Sredstvo je vključeno v faktor sredstev ekonomskega lastnika. Če ekonomskega lastnika ni mogoče določiti, se sredstvo vključi v faktor sredstev pravnega lastnika.
2. Če ekonomski lastnik sredstva ne uporablja dejansko, se sredstvo ne glede na odstavek 1 vključi v faktor člana skupine, ki sredstvo dejansko uporablja. Vendar se to pravilo uporablja le za sredstva, ki zajemajo več kot 5 % vrednosti za davčne namene vseh opredmetenih osnovnih sredstev člana skupine, ki sredstvo dejansko uporablja.
3. Razen v primeru zakupa med člani skupine so stvari, dane v zakup, vključene v faktor sredstev člana skupine, ki je zakupodajalec ali zakupnik stvari. Isto velja za premoženje, dano v najem.

Člen 94
Vrednotenje

1. Zemljišča in druga opredmetena osnovna sredstva, ki se ne amortizirajo, so vrednotena po nabavni vrednosti.
2. Opredmeteno osnovno sredstvo, ki se amortizira posamično, je vrednoteno po povprečni vrednosti za davčne namene na začetku in koncu davčnega leta.

Kadar je opredmeteno osnovno sredstvo, ki se amortizira posamično, zaradi ene ali več transakcij znotraj skupine vključeno v faktor sredstev člana skupine za manj kot eno davčno leto, se vrednost, ki se upošteva, izračuna glede na celotno število mesecev.
3. Skupina osnovnih sredstev je vrednotena po povprečni vrednosti za davčne namene na začetku in koncu davčnega leta.
4. Kadar najemnik ali zakupnik stvari ni njen ekonomski lastnik, ovrednoti premoženje, dano v najem, ali stvari, dane v zakup, v osemkratniku neto letne najemnine ali zakupnine, pri čemer se odštejejo vsi zneski, ki jih prejme od podnajema ali podzakupa.

Kadar da član skupine v najem ali zakup stvar, vendar ni njen ekonomski lastnik, ovrednoti premoženje, dano v najem, ali stvari, dane v zakup, v osemkratniku neto letne najemnine ali zakupnine.

5. Kadar član skupine po prenosu znotraj skupine v istem ali prejšnjem davčnem letu proda sredstvo zunaj skupine, se sredstvo vključi v faktor sredstev člana skupine, ki sredstvo prenese, za obdobje med prenosom znotraj skupine in prodajo zunaj skupine. To pravilo se ne uporablja, kadar zadevni člani skupine dokažejo, da je bil prenos znotraj skupine izveden zaradi legitimnih gospodarskih razlogov.

Člen 95

Sestava faktorja prodaje

1. Faktor prodaje je sestavljen iz celotne prodaje člana skupine (vključno s stalno poslovno enoto, za katero se šteje, da obstaja v skladu z drugim pododstavkom člena 70(2)) kot števca in celotne prodaje skupine kot imenovalca.
2. Prodaja pomeni iztržke celotne prodaje blaga in storitev po popustih in vračilih brez davka na dodano vrednost, drugih davkov in dajatev. Oproščeni prihodki, obresti, dividende, licenčnine in iztržki od odtujitve osnovnih sredstev niso vključeni v faktor prodaje, razen če so prihodki od rednega trgovanja ali poslovanja. Prodaja blaga ali storitev znotraj skupine ni vključena.
3. Prodaja je vrednotena v skladu s členom 22.

Člen 96

Prodaja po namembnem kraju

1. Prodaja blaga je vključena v faktor prodaje člana skupine v državi članici, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga osebi, ki ga prejme. Če tega kraja ni mogoče določiti, se prodaja blaga dodeli članu skupine v državi članici zadnjega določljivega kraja blaga.
2. Storitve se vključijo v faktor prodaje člana skupine v državi članici, v kateri so bile storitve dejansko opravljene.
3. Kadar so oproščeni prihodki, obresti, dividende in licenčnine ter iztržki od odsvojitve sredstev vključeni v faktor prodaje, so dodeljeni prejemniku.
4. Če v državi članici, v kateri je izročeno blago ali so opravljene storitve, ni člana skupine ali če je blago izročeno ali so storitve opravljene v tretji državi, je prodaja vključena v faktor prodaje vseh članov skupine sorazmerno z njihovimi faktorji dela in sredstev.
5. Če je v državi članici, v kateri je izročeno blago ali so opravljene storitve, več kot en član skupine, je prodaja vključena v faktor prodaje vseh članov skupine v zadevni državi članici sorazmerno z njihovimi faktorji dela in sredstev.

Člen 97
Pravila o izračunu faktorjev

Komisija lahko sprejme akte, ki določajo podrobna pravila o izračunu faktorjev dela, sredstev in prodaje, razporeditvi zaposlenih in plačil za delo, sredstev in prodaje posameznemu faktorju ter vrednotenju sredstev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 131(2).

Člen 98
Finančne institucije

1. Za finančne institucije se štejejo naslednji subjekti:
 - (a) kreditne institucije z dovoljenjem za poslovanje v Uniji v skladu z Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁰;
 - (b) subjekti, razen zavarovalnic, opredeljenih v členu 99, katerih finančna sredstva zajemajo najmanj 80 % vseh osnovnih sredstev, vrednotenih v skladu s pravili iz te direktive.
2. Faktor sredstev finančne institucije vključuje 10 % vrednosti finančnih sredstev, razen naložb v drugih družbah in lastnih delnic. Finančna sredstva so vključena v faktor sredstev člana skupine, v katerega poslovnih knjigah so bila evidentirana, ko je postal član skupine.
3. Faktor prodaje finančne institucije vključuje 10 % njenih prihodkov v obliki obresti, taks, provizij in prihodkov od vrednostnih papirjev brez davka na dodano vrednost, drugih davkov in dajatev. V členu 96(2) se v primeru zavarovanega posojila šteje, da so finančne storitve opravljene v državi članici, v kateri je zavarovanje, če pa te države ni mogoče določiti, se šteje, da so opravljene v državi članici, v kateri je zavarovanje registrirano. Za druge finančne storitve se šteje, da so opravljene v državi članici posojilojemalca ali osebe, ki plača takse, provizije ali druge prihodke. Če ni mogoče določiti posojilojemalca ali osebe, ki plača takse, provizije ali druge prihodke, ali če ni mogoče določiti države članice, v kateri je zavarovanje ali v kateri je zavarovanje registrirano, je prodaja dodeljena vsem članom skupine sorazmerno z njihovimi faktorji dela in sredstev.

Člen 99
Zavarovalnice

1. Izraz „zavarovalnice“ pomeni podjetja z dovoljenjem za poslovanje v državah članicah v skladu z Direktivo 73/239/EGS za neživljenjsko zavarovanje, 2002/83/ES za življenjsko zavarovanje in Direktivo 2005/68/ES za pozavarovanje.
2. Faktor sredstev zavarovalnic vključuje 10 % vrednosti finančnih sredstev iz člena 98(2).

²⁰ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

3. Faktor prodaje zavarovalnic vključuje 10 % vseh čistih prihodkov od zavarovalnih premij, razporejenega donosa naložb, prenesenega iz nezavarovalno-tehničnega izida, drugih zavarovalno-tehničnih prihodkov brez pozavarovanja in drugih zavarovalnih prihodkov, taks in provizij brez davka na dodano vrednost, drugih davkov in dajatev. V členu 96(2) se šteje, da se zavarovalniške storitve izvajajo v državi članici imetnika zavarovalne police. Druga prodaja se dodeli vsem članom skupine sorazmerno z njihovimi faktorji dela in sredstev.

Člen 100
Nafta in plin

Ne glede na člen 96(1), (2) in (3) se prodaja člana skupine, katerega glavna poslovna dejavnost je iskanje ali proizvodnja nafte ali plina, dodeli članu skupine v državi članici, v kateri se pridobiva ali proizvaja nafta ali plin.

Če v državi članici iskanja ali proizvodnje nafte in plina ni člana skupine ali če se iskanje ali proizvodnja izvaja v tretji državi, v kateri član skupine, ki izvaja iskanje ali proizvodnjo nafte in plina, nima stalne poslovne enote, se prodaja ne glede na člen 96(4) in (5) dodeli navedenemu članu skupine.

Člen 101
Pomorske storitve, promet po celinskih plovnih poteh in zračni promet

Prihodki, odhodki in druge odbitne postavke člana skupine, katerega glavna poslovna dejavnost je upravljanje ladij ali zrakoplovov v mednarodnem prometu ali upravljanje plovil v prometu po celinskih plovnih poteh, se ne porazdelijo po formuli iz člena 86, ampak se dodelijo navedenemu članu skupine. Takšen član skupine je izključen iz izračuna porazdelitvene formule.

Člen 102
Postavke, ki se odbijejo od porazdeljenega deleža

Porazdeljeni delež se prilagodi za naslednje postavke:

- (a) izgube, ki se ne odštejejo in jih je imel davčni zavezanec pred vključitvijo v sistem iz te direktive v skladu s členom 64;
- (b) izgube, ki se ne odštejejo in jih ima skupina, v skladu s členom 64 skupaj s členom 66(b) in v skladu s členom 71;
- (c) zneske, povezane z odtujitvijo osnovnih sredstev, iz člena 61, prihodke in odhodke, povezane z dolgoročnimi pogodbami, iz člena 62 in prihodnje odhodke iz člena 63;
- (d) v primeru zavarovalnic neobvezne zavarovalno-tehnične rezervacije iz člena 30(c);
- (e) davke iz Priloge III, kadar je odbitek določen z nacionalnimi pravili.

Člen 103
Davčna obveznost

Davčna obveznost vsakega člana skupine se izračuna tako, da se nacionalna davčna stopnja uporabi za porazdeljeni delež, ki se prilagodi v skladu s členom 102 in zmanjša za odbitke iz člena 76.

POGLAVJE XVII

UPRAVNE ZADEVE IN POSTOPKI

Člen 104
Obvestilo o izbiri

1. Posamezni davčni zavezanec izbere sistem iz te direktive s predložitvijo obvestila pristojnemu organu države članice, v kateri je rezident, v primeru stalne poslovne enote davčnega zavezanca nerezidenta pa države članice, v kateri je navedena poslovna enota. V primeru skupine glavni davčni zavezanec predloži obvestilo v imenu skupine pri glavnem davčnem organu.

Takšno obvestilo se predloži najmanj tri mesece pred začetkom davčnega leta, v katerem želi davčni zavezanec ali skupina začeti uporabljati sistem.

2. Obvestilo o izbiri vključuje vse člane skupine. Vendar so iz skupine lahko izključene ladjarske družbe, za katere velja posebna davčna ureditev.
3. Glavni davčni organ takoj pošlje obvestilo o izbiri pristojnim organom vseh držav članic, v katerih so člani skupine rezidenti ali imajo poslovno enoto. Navedeni organi lahko v enem mesecu od pošiljanja glavnemu davčnemu organu predložijo stališča in kakršne koli pomembne informacije o veljavnosti obvestila o izbiri in njegovem področju uporabe.

Člen 105
Trajanje skupine

1. Če je obvestilo o izbiri sprejeto, posamezni davčni zavezanec ali skupina uporablja sistem iz te direktive pet davčnih let. Po izteku začetnega obdobja posamezni davčni zavezanec ali skupina uporablja sistem v zaporednih obdobjih treh davčnih let, razen če predloži obvestilo o prenehanju. Obvestilo o prenehanju lahko predloži davčni zavezanec svojemu pristojnemu organu ali v primeru skupine glavni davčni zavezanec glavnemu davčnemu organu v treh mesecih pred koncem začetnega obdobja ali naslednjega obdobja.
2. Kadar se davčni zavezanec ali davčni nezavezanec vključi v skupino, se trajanje skupine ne spremeni. Kadar se v skupino vključi druga skupina ali se dve ali več skupin združi, večja skupina uporablja sistem do poznejšega datuma poteka trajanja skupin, razen če je zaradi izjemnih okoliščin primerneje uporabiti krajše obdobje.

3. Kadar davčni zavezanec izstopi iz skupine ali skupina preneha obstajati, davčni zavezanec ali davčni zavezanci uporabljajo sistem do konca trenutnega obdobja trajanja skupine.

Člen 106
Informacije v obvestilu o izbiri

Obvestilo o izbiri vključuje naslednje informacije:

- (a) identifikacijo davčnega zavezanca ali članov skupine;
- (b) v primeru skupine dokaz o izpolnjevanju meril iz členov 54 in 55;
- (c) identifikacijo katerih koli povezanih podjetij iz člena 78;
- (d) pravno obliko, uradni sedež in sedež dejanske uprave davčnih zavezancev;
- (e) davčno leto, ki se uporablja.

Komisija lahko sprejme akt, ki določa standardni obrazec obvestila o izbiri. Navedeni izvedbeni akt sprejme v skladu s postopkom preverjanja iz člena 131(2).

Člen 107
Nadzor nad obvestilom o izbiri

1. Pristojni organ, ki mu je pravilno predloženo obvestilo o izbiri, na podlagi informacij v obvestilu preuči, ali skupina izpolnjuje zahteve iz te direktive. Obvestilo se šteje za sprejeto, razen če je zavrnjeno v treh mesecih od prejema.
2. Če je davčni zavezanec v celoti razkril vse pomembne informacije v skladu s členom 106, zaradi kakršne koli naknadne ugotovitve, da je razkriti seznam članov nepravilen, obvestilo o izbiri ni neveljavno. Obvestilo se popravi in od začetka davčnega leta, ko so nepravilnosti ugotovljene, se sprejmejo vsi drugi potrebni ukrepi. Kadar razkritje ni popolno, lahko glavni davčni organ v soglasju z drugimi zadevnimi pristojnimi organi razglasi prvotno obvestilo o izbiri za neveljavno.

Člen 108
Davčno leto

1. Davčno leto je za vse člane skupine enako.
2. Davčni zavezanec v letu vključitve v obstoječo skupino svoje davčno leto uskladi z davčnim letom skupine. Porazdeljeni delež davčnega zavezanca za to davčno leto se izračuna sorazmerno glede na število koledarskih mesecev, ko je bila družba vključena v skupino.
3. Porazdeljeni delež davčnega zavezanca za leto, v katerem izstopi iz skupine, se izračuna sorazmerno glede na število koledarskih mesecev, ko je bila družba vključena v skupino.

4. Kadar se v skupino vključi posamezni davčni zavezanec, se šteje, da se je njegovo davčno leto končalo dan pred vključitvijo.

Člen 109
Vložitev davčne napovedi

1. Posamezni davčni zavezanec vloži svojo davčno napoved pri pristojnem organu.

V primeru skupine glavni davčni zavezanec vloži konsolidirano davčno napoved skupine pri glavnem davčnem organu.
2. Napoved se obravnava kot odmera davčne obveznosti vsakega člana skupine. Če zakonodaja države članice določa, da ima davčna napoved pravni status davčne odmere in jo je treba obravnavati kot instrument, ki dovoljuje izterjavo davčnih dolgov, ima konsolidirana davčna napoved enak učinek za člana skupine, ki je zavezan davku v tej državi članici.
3. Če konsolidirana davčna napoved nima pravnega statusa davčne odmere za namene izterjave davčnega dolga, lahko pristojni organ države članice v zvezi s članom skupine, ki je rezident ali ima poslovno enoto v tej državi članici, izda instrument na podlagi nacionalne zakonodaje, ki dovoljuje izterjavo v državi članici. Instrument vključuje podatke iz konsolidirane davčne napovedi za člana skupine. Pritožbe zoper instrument so dovoljene izključno zaradi oblike in ne v zvezi z osnovno odmero. Postopek ureja nacionalna zakonodaja zadevne države članice.
4. Če se šteje, da obstaja stalna poslovna enota v skladu s tretjim odstavkom člena 61, je glavni davčni zavezanec odgovoren za vse postopkovne obveznosti v zvezi z obdavčitvijo takšne stalne poslovne enote.
5. Davčna napoved posameznega davčnega zavezanca se vloži v obdobju, določenem v zakonodaji države članice, v kateri je rezident ali ima stalno poslovno enoto. Konsolidirana davčna napoved se vloži v devetih mesecih po koncu davčnega leta.

Člen 110
Vsebina davčne napovedi

1. Davčna napoved posameznega davčnega zavezanca vključuje naslednje informacije:
 - (a) identifikacijo davčnega zavezanca;
 - (b) davčno leto, na katerega se nanaša davčna napoved;
 - (c) izračun davčne osnove;
 - (d) identifikacijo vseh povezanih podjetij v skladu s členom 78.
2. Konsolidirana davčna napoved vključuje naslednje informacije:
 - (a) identifikacijo glavnega davčnega zavezanca;
 - (b) identifikacijo vseh članov skupine;

- (c) identifikacijo vseh povezanih podjetij v skladu s členom 78;
- (d) davčno leto, na katerega se nanaša davčna napoved;
- (e) izračun davčne osnove za vsakega člana skupine;
- (f) izračun konsolidirane davčne osnove;
- (g) izračun porazdeljenega deleža za vsakega člana skupine;
- (h) izračun davčne obveznosti za vsakega člana skupine.

Člen 111

Obveščanje o napakah v davčni napovedi

Glavni davčni zavezanec o napakah v konsolidirani davčni napovedi obvesti glavni davčni organ. Glavni davčni organ po potrebi izda spremenjeno odmero v skladu s členom 114(3).

Člen 112

Nevložitev davčne napovedi

Če glavni davčni zavezanec konsolidirane davčne napovedi ne vloži, glavni davčni organ v treh mesecih izda odmero na podlagi ocene, pri čemer upošteva informacije, ki so na voljo. Glavni davčni zavezanec se lahko zoper takšno odmero pritoži.

Člen 113

Pravila o elektronski vložitvi, davčnih napovedih in podporni dokumentaciji

Komisija lahko sprejme akte, ki določajo pravila o elektronski vložitvi, obliki davčne napovedi, obliki konsolidirane davčne napovedi in potrebni podporni dokumentaciji. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 131(2).

Člen 114

Spremenjene odmere

1. V primeru posameznega davčnega zavezanca revizije in odmere ureja zakonodaja države članice, v kateri je ta rezident ali ima stalno poslovno enoto.
2. Glavni davčni organ preveri, ali je konsolidirana davčna napoved skladna s členom 110(2).
3. Glavni davčni organ lahko izda spremenjeno odmero najpozneje v treh letih po končnem datumu za vložitev konsolidirane davčne napovedi ali, če do tega datuma odmera ni bila vložena, najpozneje v treh letih od izdaje odmere v skladu s členom 112.

Spremenjena odmera se lahko v katerem koli obdobju 12 mesecev izda le enkrat.

4. Odstavek 3 se ne uporablja, če se spremenjena odmera izda na podlagi odločbe sodišča države članice glavnega davčnega organa v skladu s členom 123 ali na podlagi rezultata skupnega dogovora ali arbitražnega postopka s tretjo državo. Takšne spremenjene odmere se izdajo v 12 mesecih od odločbe sodišča glavnega davčnega organa ali zaključitve postopka.
5. Ne glede na odstavek 3 se lahko spremenjena odmera izda v šestih letih po končnem datumu za vložitev konsolidirane davčne napovedi, če je to upravičeno zaradi namerne ali izredno malomarne napake davčnega zavezanca, ali v 12 letih od tega datuma, če je napaka predmet kazenskih postopkov. Takšna spremenjena odmera se izda v 12 mesecih od odkritja napake, razen če je daljše obdobje objektivno utemeljeno s potrebo po dodatnih poizvedbah ali preiskavah. Vsaka takšna spremenjena odmera se nanaša izključno na vsebino napake.
6. Pred izdajo spremenjene odmere se glavni davčni organ posvetuje s pristojnimi organi države članice, v kateri je član skupine rezident ali ima poslovno enoto. Ti organi lahko izrazijo svoja stališča v enem mesecu po posvetovanju.

Pristojni organ države članice, v kateri je član skupine rezident ali ima poslovno enoto, lahko pozove glavni davčni organ, naj izda spremenjeno odmero. Če ta takšne odmere v treh mesecih ne izda, se to šteje kot zavrnitev.

7. Spremenjena odmera se ne izda za prilagoditev konsolidirane davčne osnove, če razlika med prijavljeno in popravljeno osnovo ne presega 5 000 EUR ali 1 % konsolidirane davčne osnove, kar je nižje.

Spremenjena odmera se ne izda za prilagoditev izračuna porazdeljenih deležev, če se celota porazdeljenih deležev članov skupine, ki so rezidenti ali imajo poslovno enoto v državi članici, prilagodi za manj kot 0,5 %.

Člen 115 Osrednja zbirka podatkov

Konsolidirana davčna napoved in podporna dokumentacija, ki ju vloži glavni davčni zavezanec, se shranita v osrednjo zbirko podatkov, do katere imajo dostop vsi pristojni organi. Osrednja zbirka podatkov se redno posodablja z vsemi dodatnimi informacijami in dokumenti ter vsemi odločbami in obvestili, ki jih izda glavni davčni organ.

Člen 116 Določitev glavnega davčnega zavezanca

Glavni davčni zavezanec se določi v skladu s členom 4(6) in ga pozneje ni mogoče spremeniti. Vendar če glavni davčni zavezanec ne izpolnjuje več meril iz člena 4(6), skupina določi novega glavnega davčnega zavezanca.

V izjemnih okoliščinah lahko pristojni davčni organi držav članic, v katerih so člani skupine rezidenti ali imajo stalno poslovno enoto, v šestih mesecih po obvestilu o izbiri ali v šestih mesecih po reorganizaciji, ki vključuje glavnega davčnega zavezanca, v skupnem dogovoru odločijo, da se namesto davčnega zavezanca, ki ga je določila skupina, izbere drug glavni davčni zavezanec.

Člen 117
Vodenje evidenc

Posamezni davčni zavezanec in, v primeru skupine, vsak član skupine vodi evidence ter hrani podporno dokumentacijo, pri čemer so te dovolj podrobne za zagotovitev ustreznega izvajanja te direktive in omogočajo opravljanje revizij.

Člen 118
Zagotavljanje informacij pristojnim organom

Davčni zavezanec na zahtevo pristojnega organa države članice, v kateri je davčni zavezanec rezident ali ima stalno poslovno enoto, zagotovi vse informacije, potrebne za določitev njegove davčne obveznosti. Glavni davčni zavezanec na zahtevo glavnega davčnega organa zagotovi vse informacije, potrebne za določitev konsolidirane davčne osnove ali davčne obveznosti katerega koli člana skupine.

Člen 119
Zahtevek za mnenje pristojnega organa

1. Davčni zavezanec lahko zahteva mnenje pristojnega organa države članice, v kateri je rezident ali ima stalno poslovno enoto, glede izvajanja te direktive v zvezi s posebno transakcijo ali serijo transakcij, katerih izvedbo načrtuje. Davčni zavezanec lahko prav tako zahteva mnenje o predlagani sestavi skupine. Pristojni organ sprejme vse mogoče ukrepe, da na zahtevek odgovori v razumnem času.

Če so vse pomembne informacije o načrtovani transakciji ali seriji transakcij razkrite, je mnenje, ki ga izda pristojni organ, zavezujoče, razen če sodišča države članice glavnega davčnega organa v skladu s členom 123 naknadno odločijo drugače. Če se davčni zavezanec z mnenjem ne strinja, lahko deluje v skladu z lastno razlago, vendar mora na to opozoriti v svoji davčni napovedi ali konsolidirani davčni napovedi.

2. Če sta dva ali več članov skupine v različnih državah članicah neposredno vključena v posamezno transakcijo ali serijo transakcij ali če zahtevek zadeva predlagano sestavo skupine, se pristojni organi teh držav članic strinjajo v skupnem mnenju.

Člen 120
Komunikacija med pristojnimi organi

1. Informacije, sporočene v skladu s to direktivo, se, kolikor je to mogoče, zagotovijo z elektronskimi sredstvi, z uporabo skupnega komunikacijskega omrežja/skupnega systemskega vmesnika (omrežje CCN/CSI).
2. Če pristojni organ prejme zahtevek za sodelovanje ali izmenjavo informacij v zvezi s članom skupine v skladu z Direktivo 2011/16/EU, se mora odzvati najpozneje v treh mesecih od dneva prejema zahtevka.

Člen 121
Klavzula o tajnosti

1. Vse informacije, sporočene državi članici v skladu s to direktivo, se v tej državi članici varujejo kot tajnost, enako kot informacije, prejete v skladu z nacionalno zakonodajo. Te informacije se:
 - (a) v vsakem primeru lahko dajo na voljo le osebam, ki neposredno sodelujejo pri odmeri davka ali upravnem nadzoru te odmere;
 - (b) v vsakem primeru lahko dodatno razkrijejo le v zvezi s sodnimi postopki ali upravnimi postopki, ki vključujejo sankcije zaradi priprave ali pregleda davčne odmere ali v zvezi z njim, in le osebam, ki neposredno sodelujejo v teh postopkih; kljub temu se lahko take informacije razkrijejo med javnim zaslišanjem ali v sodbah, če pristojni organ države članice, ki je posredovala informacijo, temu ne nasprotuje;
 - (c) v nobenem primeru ne smejo uporabiti za drugačne namene kot za davčne ali v zvezi s sodnimi postopki ali upravnimi postopki, ki vključujejo sankcije zaradi priprave ali pregleda davčne odmere ali v zvezi z njim.

Poleg tega lahko države članice zagotovijo informacije iz prvega pododstavka za uporabo pri odmeri drugih prelevmanov, dajatev in davkov, ki jih zajema člen 2 Direktive Sveta 2008/55/ES²¹.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko pristojni organ države članice, ki zagotovi informacije, dovoli, da se informacije v državi prosilki uporabijo za druge namene, če bi bile lahko v skladu z zakonodajo države, ki je informacije posredovala, te v podobnih okoliščinah uporabljene za podobne namene v državi, ki jih je posredovala.

Člen 122
Revizije

1. Glavni davčni organ lahko začne in usklajuje revizije za člane skupine. Revizija se lahko začne izvajati tudi na zahtevo pristojnega organa.

Glavni davčni organ in drugi zadevni pristojni organi skupaj določijo obseg in vsebino revizije ter člane skupine, za katere se bo revizija izvedla.
2. Revizija se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri se opravlja, pri čemer se izvedejo prilagoditve, ki so potrebne za zagotovitev ustreznega izvajanja te direktive.
3. Glavni davčni organ združi rezultate vseh revizij.

²¹ UL L 150, 10.6.2008, str. 28.

Člen 123
Nestrinjanje med državami članicami

1. Če se pristojni organ države članice, v kateri je član skupine rezident ali ima poslovno enoto, ne strinja z odločitvijo glavnega davčnega organa, sprejeto v skladu s členom 107 ali členom 114(3) ali (5) ali drugim pododstavkom člena 114(6), lahko to odločitev v treh mesecih izpodbija pred sodišči države članice glavnega davčnega organa.
2. Pristojni organ ima vsaj enake procesne pravice, kot jih uživa davčni zavezanec v skladu z zakonodajo te države članice v postopkih zoper odločitev glavnega davčnega organa.

Člen 124
Pritožbe

1. Glavni davčni zavezanec se lahko pritoži zoper naslednje akte:
 - (a) odločbo, ki zavrača obvestilo o izbiri;
 - (b) obvestilo, v katerem se zahteva razkritje dokumentov ali informacij;
 - (c) spremenjeno odmero;
 - (d) oceno zaradi nevložitve konsolidirane davčne odmere.Pritožba se vloži v 60 dneh od prejema akta, zoper katerega se vlaga pritožba.
2. Pritožba nima odločilnega učinka na davčno obveznost davčnega zavezanca.
3. Za uveljavitev rezultata pritožbe se lahko spremenjena odmera izda ne glede na člen 114(3).

Člen 125
Upravne pritožbe

1. Pritožbe zoper spremenjene odmere ali odmere v skladu s členom 112 obravnava upravni organ, ki je pristojen za obravnavo pritožb na prvi stopnji v skladu z zakonodajo države članice glavnega davčnega organa. Če v tej državi članici takšnega pristojnega upravnega organa ni, lahko glavni davčni zavezanec pritožbo vloži neposredno na sodišče.
2. Ob predložitvah upravnemu organu se glavni davčni organ podrobno posvetuje z drugimi pristojnimi organi.
3. Upravni organ lahko po potrebi odredi, da morata glavni davčni zavezanec in glavni davčni organ zagotoviti dokaze o davčnih zadevah članov skupine in drugih povezanih podjetij ter o zakonodaji in praksi drugih zadevnih držav članic. Pristojni organi drugih zadevnih držav članic glavnemu davčnemu organu zagotovijo vso potrebno pomoč.

4. Kadar upravni organ spremeni odločbo glavnega davčnega organa, spremenjena odločba nadomesti slednjo in se obravnava kot odločba glavnega davčnega organa.
5. Upravni organ o pritožbi odloči v šestih mesecih. Če glavni davčni zavezanec v tem obdobju ne prejme nobene odločbe, se šteje, da je bila potrjena odločba glavnega davčnega organa.
6. Kadar je odločba potrjena ali spremenjena, ima glavni davčni zavezanec pravico, da se v 60 dneh od prejema odločbe organa za upravne pritožbe pritoži neposredno pri sodiščih države članice glavnega davčnega organa.
7. Kadar je odločba razveljavljena, upravni organ preda zadevo glavnemu davčnemu organu, ki v 60 dneh od dneva, ko je bil uradno obveščen o odločitvi upravnega organa, sprejme novo odločbo. Glavni davčni zavezanec se lahko zoper vsako takšno novo odločbo pritoži v skladu z odstavkom 1 ali neposredno pri sodiščih države članice glavnega davčnega organa v 60 dneh od prejema odločbe. Če glavni davčni organ v 60 dneh ne sprejme nove odločbe, se lahko glavni davčni zavezanec pritoži zoper prvotno odločbo glavnega davčnega organa pred sodišči države članice glavnega davčnega organa.

Člen 126
Pritožbe na sodišče

1. Pritožbe zoper odločbo glavnega davčnega organa, ki se vložijo na sodišče, ureja zakonodaja države članice tega glavnega davčnega organa v skladu z odstavkom 3.
2. Ob predložitvah sodišču se glavni davčni organ dobro posvetuje z drugimi pristojnimi organi.
3. Nacionalno sodišče lahko po potrebi odredi, da morata glavni davčni zavezanec in glavni davčni organ zagotoviti dokaze o davčnih zadevah članov skupine in drugih povezanih podjetij ter o zakonodaji in praksi drugih zadevnih držav članic. Pristojni organi drugih zadevnih držav članic glavnemu davčnemu organu zagotovijo vso potrebno pomoč.

POGLAVJE XVIII
KONČNE DOLOČBE

Člen 127
Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz členov 2, 14, 34 in 42 se Komisiji dodeli za nedoločen čas.
2. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem uradno obvesti Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz členov 128, 129 in 130.

Člen 128
Preklic pooblastila

1. Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastil iz členov 2, 14, 34 in 42.
2. S sklepom o preklicu prenehajo veljati pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati takoj ali na dan, določen v sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Objavi se v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 129
Nasprotovanje delegiranim aktom

1. Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v treh mesecih od datuma uradnega obvestila.
2. Če do izteka navedenega roka Svet delegiranemu aktu ne nasprotuje, se akt objavi v Uradnem listu Evropske unije in začne veljati na dan, ki je v njem določen.

Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če je Svet obvestil Komisijo o nameri, da delegiranemu aktu ne bo nasprotoval.

3. Če Svet delegiranemu aktu nasprotuje, akt ne začne veljati. Svet navede razloge za nasprotovanje delegiranemu aktu.

Člen 130
Obveščanje Evropskega parlamenta

Komisija obvesti Evropski parlament o delegiranih aktih, ki jih sprejme Komisija, o kakršnem koli nasprotovanju delegiranim aktom ali o preklicu pooblastila s strani Sveta.

Člen 131
Odbor

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011²².
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 132
Posvetovanja o členu 87

Odbor iz člena 131 lahko razpravlja tudi o uporabi člena 87 v posameznem primeru.

²² UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

Člen 133
Pregled

Pet let po začetku veljavnosti te direktive Komisija pregleda njeno uporabo in poroča Svetu o izvajanju te direktive. Poročilo vsebuje zlasti analizo učinka mehanizma iz poglavja XVI te direktive na razporeditev davčnih osnov med države članice.

Člen 134
Prenos

1. Države članice najpozneje do [datum] sprejmejo ter objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov ter primerjalno tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Navedene določbe začnejo uporabljati od [...].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 135
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati [...] dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 136
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

PRILOGE

PRILOGA I

- (a) Evropska družba ali Societas Europaea (SE), kot je opredeljena v Uredbi Sveta (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE)²³ in Direktivi Sveta 2001/86/ES z dne 8. oktobra 2001 o dopolnitvi Statuta evropske družbe glede udeležbe delavcev²⁴;
- (b) evropska zadruga (SCE), kot je opredeljena v Uredbi Sveta (ES) št. 1435/2003 z dne 22. julija 2003 o statutu evropske zadruge (SCE)²⁵ in Direktivi Sveta 2003/72/ES z dne 22. julija 2003 o dopolnitvi statuta evropske zadruge glede udeležbe delavcev²⁶;
- (c) družbe v skladu z belgijsko zakonodajo: „société anonyme“/„naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions“/„commanditaire vennootschap op aandelen“, „société privée à responsabilité limitée“/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „société coopérative à responsabilité limitée“/„coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „société coopérative à responsabilité illimitée“/„coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid“, „société en nom collectif“/„vennootschap onder firma“, „société en commandite simple“/„gewone commanditaire vennootschap“, javna podjetja, ki so prevzela eno od navedenih pravnih oblik, in druge družbe, ustanovljene v skladu z belgijsko zakonodajo, ki so zavezane plačilu belgijskega davka od dohodkov pravnih oseb;
- (d) družbe v skladu z bolgarsko zakonodajo: „събирателното дружество“, „командитното дружество“, „дружеството с ограничена отговорност“, „акционерното дружество“, „командитното дружество с акции“, „кооперации“, „кооперативни съюзи“, „държавни предприятия“, ki so ustanovljene v skladu z bolgarsko zakonodajo in opravljajo gospodarske dejavnosti;
- (e) družbe v skladu s češko zakonodajo: „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;
- (f) družbe v skladu z dansko zakonodajo: „aktieselskab“ in „anpartsselskab“. Druge družbe, ki so v skladu z Zakonom o davku od dohodkov pravnih oseb zavezane plačilu davka, če je njihov obdavčljivi prihodek izračunan in obdavčen v skladu s splošnimi predpisi davčne zakonodaje, ki se uporabljajo za „aktieselskaber“;
- (g) družbe v skladu z nemško zakonodajo: „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft“, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts“ in druge družbe, ustanovljene v skladu z nemško zakonodajo, ki so zavezane plačilu davka od dohodkov pravnih oseb;

²³ UL L 294, 10.11.2001, str. 1.

²⁴ UL L 294, 10.11.2001, str. 22.

²⁵ UL L 207, 18.8.2003, str. 1.

²⁶ UL L 207, 18.8.2003, str. 25.

- (h) družbe v skladu z estonsko zakonodajo: „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;
- (i) družbe v skladu z grško zakonodajo: „ανώνυμη εταιρεία“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)“;
- (j) družbe v skladu s špansko zakonodajo: „sociedad anónima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“ in tisti organi javnega prava, ki poslujejo v skladu z zasebnim pravom;
- (k) družbe v skladu s francosko zakonodajo: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „sociétés par actions simplifiées“, „sociétés d’assurances mutuelles“, „caisses d’épargne et de prévoyance“, „sociétés civiles“, ki so samodejno zavezane plačilu davka od dohodkov pravnih oseb, „coopératives“, „unions de coopératives“, industrijske in gospodarske ustanove in podjetja ter druge družbe, ustanovljene v skladu s francosko zakonodajo, ki so zavezane plačilu davka od dohodkov pravnih oseb;
- (l) družbe, ki so bile ustanovljene in obstajajo v skladu z irsko zakonodajo, organi, vpisani v register v skladu z Zakonom o vzajemnih organizacijah za financiranje izgradnje, nakupa industrijskih in infrastrukturnih zmogljivosti, „building societies“, ustanovljene v skladu z Zakonom o stanovanjskih zadrugah ter „trustee savings“ v smislu Zakona o vzajemnih hranilnicah iz leta 1989;
- (m) družbe v skladu z italijansko zakonodajo: „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, „società cooperative“, „società di mutua assicurazione“ ter javni in zasebni subjekti, ki opravljajo izključno ali predvsem gospodarske dejavnosti;
- (n) v skladu s ciprsko zakonodajo: „εταιρείες“, kot je opredeljena v zakonodaji o davku na dohodek;
- (o) družbe v skladu z latvijsko zakonodajo: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
- (p) družbe, ustanovljene v skladu z litovsko zakonodajo;
- (q) družbe v skladu z luksemburško zakonodajo: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „société coopérative“, „société coopérative organisée comme une société anonyme“, „association d’assurances mutuelles“, „association d’épargne-pension“, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public“ in druge družbe, ustanovljene v skladu z luksemburško zakonodajo, ki so zavezane plačilu luksemburškega davka od dohodkov pravnih oseb;
- (r) družbe v skladu z madžarsko zakonodajo: „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „résztvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;
- (s) družbe v skladu z malteško zakonodajo: „Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata“, „Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet“;

- (t) družbe v skladu z nizozemsko zakonodajo: „naamloze vennootschap“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „Open commanditaire vennootschap“, „Coöperatie“, „onderlinge waarborgmaatschappij“, „Fonds voor gemene rekening“, „vereniging op coöperatieve grondslag“ in „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt“ ter druge družbe, ustanovljene v skladu z nizozemsko zakonodajo, ki so zavezane plačilu nizozemskega davka od dohodkov pravnih oseb;
- (u) družbe v skladu z avstrijsko zakonodajo: „Aktiengesellschaft“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften“, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts“, „Sparkassen“ in druge družbe, ustanovljene v skladu z avstrijsko zakonodajo, ki so zavezane plačilu avstrijskega davka od dohodkov pravnih oseb;
- (v) družbe v skladu s poljsko zakonodajo: „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“, „spółdzielnia“, „przedsiębiorstwo państwowe“;
- (w) gospodarske družbe in družbe civilnega prava, ki imajo gospodarsko obliko, zadruge in javna podjetja, ki so ustanovljena v skladu s portugalskim pravom;
- (x) družbe v skladu z romunsko zakonodajo: „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“;
- (y) družbe v skladu s slovensko zakonodajo: „delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;
- (z) družbe v skladu s slovaško zakonodajo: „akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnosť“, „družstvo“;
- (aa) družbe v skladu s finsko zakonodajo: „osakeyhtiö“/„aktiebolag“, „osuuskunta“/„andelslag“, „säästöpankki“/„sparbank“ in „vakuutusyhtiö“/„försäkringsbolag“;
- (bb) družbe v skladu s švedsko zakonodajo: „aktiebolag“, „försäkringsaktiebolag“, „ekonomiska föreningar“, „sparbanker“, „ömsesidiga försäkringsbolag“;
- (cc) družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo Združenega kraljestva.

PRILOGA II

Belgien/Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

PRILOGA III

Seznam neodbitnih davkov v skladu s členom 14

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

Jih ni.

Česká republika

Jih ni.

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbsteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

Jih ni.

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (ločitev delodajalca)

Κύπρος/Kibris

Davki na dobičke iz lastnine

Latvija

Jih ni.

Lietuva

Jih ni.

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparűzésiadó

Malta

Davki na dobičke iz lastnine

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

Jih ni.

România

Jih ni.

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

Jih ni.

Suomi/Finland

Jih ni.

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1 Naslov predloga/pobude
- 1.2 Zadevna področja v okviru ABM/ABB
- 1.3 Vrsta predloga/pobude
- 1.4 Cilji
- 1.5 Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6 Trajanje ukrepa in finančnega vpliva
- 1.7 Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1 Določbe glede spremljanja in poročanja
- 2.2 Sistem upravljanja in nadzora
- 2.3 Ukrepi preprečevanja goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1 Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in proračunske vrstice odhodkov
- 3.2 Ocenjeni učinek na odhodke
 - 3.2.1 *Povzetek ocenjenega učinka na odhodke*
 - 3.2.2 *Ocenjeni učinek na odobritve za poslovanje*
 - 3.2.3 *Ocenjeni učinek na odobritve upravne narave*
 - 3.2.4 *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5 *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3 Ocenjeni vpliv na prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Zakonodajni predlog o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB)

1.2. Zadevna področja v okviru ABM/ABB²⁷

Davčna politika (ABB05)

1.3. Vrsta predloga/pobude

Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep, ki je nadaljevanje pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa**.²⁸

Predlog/pobuda je namenjena **podaljšanju obstoječega ukrepa**.

Predlog/pobuda se nanaša na **ukrep z novo usmeritvijo**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

CCCTB bo prispevala k ponovni vzpostavitvi enotnega trga in vodilni pobudi iz strategije Evropa 2020 o industrijski politiki ter uresničevanju širših ciljev industrijske politike Unije, opredeljenih v strategiji Evropa 2020.

CCCTB je ukrep davčne politike, katerega cilji so poenostavitev davčnih predpisov, zmanjšanje stroškov usklajevanja in odprava davčnih ovir za družbe, ki poslujejo čezmejno.

1.4.2. Specifični cilji in zadevne dejavnosti v okviru ABM/ABB

Specifični cilj št.

Cilj 2: zmanjšanje upravnih stroškov in odprava davčnih ovir na notranjem trgu

Zadevne dejavnosti v okviru ABM/ABB

Davčna politika (ABB05)

²⁷

ABM: upravljanje po dejavnostih – ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

²⁸

Pilotni in pripravljalni ukrepi iz člena 49(6)(a) ali (b) finančne uredbe.

1.4.3. Pričakovani izidi in učinek

Navedite, kako naj bi predlog/pobuda učinkovala na upravičence/ciljne skupine.

Zagotovitev možnosti družbam, da uporabljajo skupen sistem za obdavčitev v Uniji (skupno in konsolidirano davčno osnovo za določanje dobička družb)

Uvedba pristopa „vse na enem mestu“ za davčne napovedi

Možnost za izravnavo čezmejnih izgub

Omejitev obveznosti glede usklajevanja transfernih cen

Omejitev pojava dvojne ali prevelike obdavčitve

Omejitev nepotrebnih ali nenameravanih možnosti davčnega načrtovanja za družbe z vzporedno uporabo 27 sistemov davka od dohodkov pravnih oseb v Uniji

1.4.4. Kazalniki izidov in učinka

Navedite, s katerimi kazalniki bi bilo mogoče spremljati izvajanje predloga/pobude.

Celovito in ustrezno izvajanje direktive o CCCTB s strani držav članic

Pravilna uporaba določb o CCCTB v praksi

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Zahteve, ki jih je treba izpolniti kratkoročno ali dolgoročno

Sprejetje CCCTB v skladu z delovnim načrtom Komisije za leto 2011 (kot vodilne pobude) in časovnim okvirom iz objavljenega načrta do 31. 3. 2011.

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja Evropske unije

Skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb v 27 državah članicah ni mogoče uvesti z enostranskimi (nacionalnimi) ali dvostranskimi (čezmejnimi) ukrepi in sporazumi med državami članicami.

1.5.3. Glavna spoznanja iz podobnih izkušenj

Uvedba obsežnega in celovitega sklopa pravil in določb za olajšanje čezmejne trgovine in naložb ter odpravo davčnih ovir (npr. prevelika obdavčitev ali izravnava izgub) na notranjem trgu je težka naloga zaradi zahteve po soglasju za zakonodajne predloge na področju neposrednega obdavčevanja. V preteklosti se s podobni predlogi, ki so večinoma predlagali obvezno izvajanje in uporabo za države članice, pripravljeno za politično razpravo ni dosegla ali pa predlogi niso bili sprejemljivi za Svet.

Predlog CCCTB temelji na neobveznem in dobro pripravljenem pristopu (študije, srečanja delovnih skupin strokovnjakov, javna posvetovanja), ki se je razvijal skoraj devet let.

1.5.4. Združljivost z drugimi finančnimi instrumenti in možnosti dopolnjevanja

Gre za sekundarni zakonodajni predlog, ki je lahko samostojen, vendar je tesno povezan z drugimi pobudami davčne politike na področju davka od dohodkov pravnih oseb, kot so delo skupine za kodeks ravnanja in bolj specifični ukrepi (npr. direktive o davku od dohodkov pravnih oseb, katerih cilj je obravnavanje posebnih zadev in usklajevalnih pobud).

1.6. Trajanje ukrepa in finančnega vpliva

Časovno omejen predlog/pobuda:

- Trajanje predloga/pobude od [DD.MM.]LLLL do [DD.MM.]LLLL.
- Finančni vpliv med letoma LLLL in LLLL.

Časovno neomejen predlog/pobuda:

- Izvedba z začetnim obdobjem med letoma 2011 in 2015,
- ki mu sledi polno delovanje.

1.7. Predvideni režimi upravljanja²⁹

Neposredno centralizirano upravljanje – Komisija.

Posredno centralizirano upravljanje – prenos izvrševanja na:

- izvajalske agencije,
- organe, ki jih ustanovijo Skupnosti,³⁰
- nacionalne javne organe/organe, ki opravljajo javne storitve,
- osebe, ki se jim zaupa izvedba določenih ukrepov v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji in so določene v zadevnem temeljnem aktu v smislu člena 49 finančne uredbe.

Deljeno upravljanje z državami članicami.

Decentralizirano upravljanje s tretjimi državami.

Skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami (*navedite*).

Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje razložiti v oddelku „Opombe“.

Opombe

²⁹ Pojasnitve načinov upravljanja in sklicevanje na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

³⁰ Organi iz člena 185 finančne uredbe.

Države članice so po sprejetju v Svetu odgovorne za pravilno izvajanje ter uporabo pravil in določb direktive o CCCTB.

Službe Komisije morajo nadzirati in skrbno spremljati razvoj na področju obdavčitve dobička pravnih oseb in morebitne težave, ki bi se pojavile na področju CCCTB.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Določbe glede spremljanja in poročanja

Navedite pogostost in pogoje.

Splošen pristop pri davčni zakonodaji je, da se od držav članic zahtevajo primerjalne tabele.

Države članice morajo Komisiji predložiti besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

2.2. Sistem upravljanja in nadzora

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Načrt tveganja pri izvajanju direktive o CCCTB je pripravljen in je na voljo pri posvetovanjih prek omrežja CIS-Net.

2.2.2. Načrtovani načini nadzora

Splošen pristop za zakonodajne predloge na področju davkov.

2.3. Ukrepi preprečevanja goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Na ravni EU se za ta predlog ne uporabljajo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in proračunske vrstice odhodkov

NE OBSTAJA

3.2. Ocenjeni učinek na odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenega učinka na odhodke

NE OBSTAJA

3.2.2. Ocenjeni učinek na odobritve za poslovanje

- Predlog/pobuda ne zahteva porabe odobritev za poslovanje.
- Predlog/pobuda zahteva porabo odobritev za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

3.2.3. Ocenjeni učinek na odobritve upravne narave

3.2.3.1. Povzetek

- Predlog/pobuda ne zahteva porabe odobritev upravne narave
- Predlog/pobuda zahteva porabo odobritev upravne narave, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	2020 do 2022	SKUPAJ
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
Delna vsota za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Odobritve zunaj RAZDELKA 5³¹ večletnega finančnega okvira									
Človeški viri									
Drugi odhodki upravne narave									
Delna vsota za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira									

SKUPAJ	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

- Predlog/pobuda ne zahteva porabe človeških virov
- Predlog/pobuda zahteva porabo človeških virov, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v celih številkah (ali na največ eno decimalno mesto natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	... vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točko 1.6)				
• Kadrovski načrt (za uradnike in začasne uslužbence)									
XX 01 01 01 (sedež ali predstavništva Komisije)									
XX 01 01 02 (delegacije)									
XX 01 05 01 (posredne raziskave)									
10 01 05 01 (neposredne raziskave)									
• Zunanje osebje (v ekvivalentu polnega delovnega časa EPDČ)³²									
XX 01 02 01 (PU, ZU, NNS iz splošnih sredstev)									
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)									
XX 01 04 yy ³³	– na sedežu ³⁴								
	– na delegaciji								
XX 01 05 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)									

³¹ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

³² PU = pogodbeni uslužbenec; ZU = začasni uslužbenec („*Intérimaire*“); MSD = mlajši strokovnjak v delegaciji („*Jeune Expert en Délégation*“); LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak.

³³ V okviru zgornje meje za zunanje osebje iz odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

³⁴ Predvsem za strukturne sklade, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR).

10 01 05 02 (PU, ZU, NNS za neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
SKUPAJ							

XX je zadevno področje ali naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem iz GD, že dodeljenim za upravljanje tega ukrepa in/ali prerazporejenim v GD, po potrebi dopolnjenim z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasno osebje	Osebje, ki je že dodeljeno enoti TAXUD D1, bo odgovorno za predlog do sprejetja v Svetu v skladu z nalogami iz opisa nalog za enoto.
Zunanje osebje	Kot velja za uradnike in začasno osebje.

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- Predlog/pobuda je skladna z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- Predlog/pobuda bo pomenila spremembo ustreznega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite potrebno spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

- Predlog/pobuda zahteva uporabo instrumenta prilagodljivosti ali spremembe večletnega finančnega okvira.³⁵

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi sofinanciranje tretjih oseb ni načrtovano.
- V predlogu/pobudi je sofinanciranje načrtovano, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	... vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ sofinanciranja								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

³⁵ Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

3.3. Ocenjeni vpliv na prihodke

- Predlog/pobuda nima finančnega vpliva na prihodke.
- Predlog/pobuda ima finančni vpliv, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - na lastna sredstva,
 - na razne prihodke.